

പ്രഭാവതി

— ഓ ഓ —

‘കമലാലയം’ അച്ചുമുടം

തിരവനന്തപുരം

മൊ പതിപ്പ് കാസ്ടി മൊ

വില ഒ അണ്ണ

പ്രഭാവതി

— — —

‘കുറലാലയം’ അംഗീക്കരണ
തിരഞ്ഞെടുപ്പ്

സാക്ഷിപ്പവകാശം

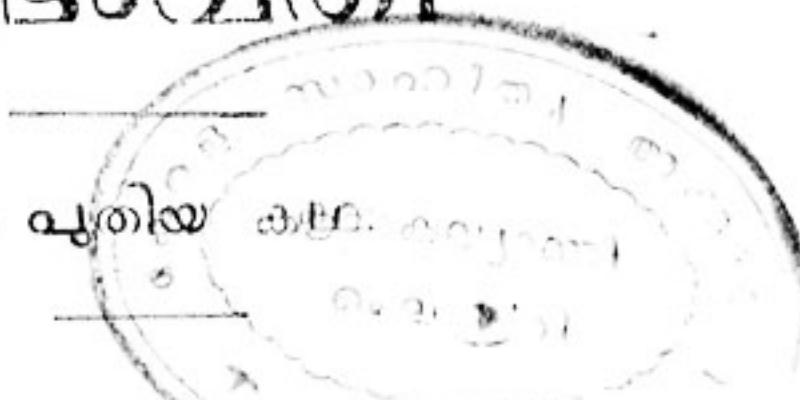
1091

മൊ പ്രതിഗ്രിഖ് ക്രാഗ്രി മുണ്ട്

വിലാ സ് അബ്ദ

പുഡാവതി

കര പുതിയ കമ്പി മലബാറി

അംഗം മലബാറാസ്ത്രാക്കണ്ണാർ! കരവും ദേഹം
അതിൽനിന്ന് ശാഖാക്കം മുട്ടങ്ങാം. ‘ഓം, ഓം?’ എന്ന
മനി കിലുങ്ഗാമുണ്ട്. ഉച്ചയും നടത്തിക്കുന്ന ഫലാഫലം
യിങ്ങാം. തൊഴാൻ കുടിയിരുന്ന ജനങ്ങളെല്ലാം തീരുമ്പും
പുസാദവും വാങ്ങിയും തിരിച്ചുപോകിയുട്ടുണ്ടി. കുമ്മേണ
ആർമ്മിള്ളും കുറഞ്ഞി.

അഞ്ചുതിന്റെ ഒന്നവശത്തുള്ള തൈവാൽ എറേനാ
ചൊവിഞ്ഞാള്ളുകൊണ്ട് കര യുവാവു കിന്നിങ്ങാം. തിലാള്ളു
കിന്നാം ദൃഥിയെടുക്കാതെ ഒരു കൈക്കുള്ളിലുണ്ടായിരുന്ന വടി
കൊണ്ട് താല്പര്യവും തുറ്റിങ്കടങ്ങു തോകുന്നുണ്ട്. അം
യാളുടെ ഉണ്ഠ കൈക്കുള്ളിൽ അറബിയും *കുങ്കമിട്ടിക്കുള്ളും കര
കയറും ഉള്ളതു തിലാള്ളുകിടന്നിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിട്ടും “വൈ
ഒള്ളു! വൈ എള്ളു! കീ എവിടെ പോകിരിക്കുണ്ടോ! എന്നു ഇട്ടു
ഇപ്പായ്ക്കുയല്ലെല്ലു എന്റെ വൈഒള്ളു! ഇങ്ങവാ, വേശം ദാ,
വൈ ഒള്ളു” ഇങ്ങിനെ തീനസ്പരശിക്കി വിളിച്ചു പറയുന്നതു
കേട്ടാൽ അക്കം ദിഷ്ടം തോന്നും. ഏന്നാൽ, ‘വൈഒള്ളു’
തിരിക്കുന്നുനോക്കാതോല്ലും ചെറുതില്ലെല്ലു. അതു കാരിക്കുട്ടി പ
ടി മറ്റു പട്ടികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേന്ന് മുരെ ചൊയ്യുന്നതു.

ഒരു മുദ്രയായ കാലാധിക്രമം യുവാവിശ്വസി
രിഖം അല്ലതോന്ന് പ്രസാഡം ആയി. കൂടു കേട്ട സമാഖ്യത്വ
കു തിരിഞ്ഞെന്ന് ചോദിച്ചു.

യുവാവ് — അതോ പ്രൊക്കന്തരു്? ദോഷിപ്പിണ്ണം. ശ്രദ്ധ
പ്രൈഡ് പ്രൊക്കാളപ്പേരിൽ സപ്രദാശിസത്തിലുകളുള്ള
വഴി ഒന്നു കാട്ടിഞ്ഞരാമോ?

അതിഃല വന്നരു് കൈ ചോറ്റുക്കാരി ശ്രീ ആയി
രും.

ശ്രീ: — “സപ്രദാശിസത്തിലേക്ക്” ഇവിട്ടുനു കിടി കുറഞ്ഞു
ണ്ട്. എക്കാലേം അതു നാശിക്ക ഇതു വഴിതന്നു പ്രോ
ഫീ വലഭത്താട്ട തിരിഞ്ഞെടുച്ച് — ”

യുവാവ്: — (വിഷാദാവത്തിൽ ചിരിച്ചിട്ട്) കംഘം! കി
ണ്ണുണ്ണുനെ പാറണ്ണുനുതന്നുകൊണ്ട് ഫലാർപ്പിപ്പു. തൊ
ക്കാൽ കിട്ടുന്നുണ്ട്. എൻ്നു പട്ടി എൻ്നു ഉപോക്കി
ച്ചു ചൗഡ്യമുള്ള തന്നു.

യുവാവിശ്വസി ദീക്ഷപരവും ധാക്കകളും കേട്ടുപുറം
ആ കുട്ടിയുടെ മനസ്സുലിഞ്ഞു കണ്ണിൽ വൊള്ളിക്കിംഞ്ഞു
പോകി.

ശ്രീ: — ക്ഷമിക്കണം. തൊന്തരിഞ്ഞെല്ലു. തിങ്ങിലും കണ്ണ
കാണുന്ന വയ്യാമുണ്ടു് — —

തവന്നു ആവശ്യത്തിനെക്കുറിച്ചു മറ്റൊരാംബം സംസാരിച്ചുകേൾക്കുന്നു യുവാവിശ്വസാർ പ്രസക്കയിക്കും തോന്തി
യേക്കുന്നു ഭയപ്പെട്ട് പ്രഭാവതി അഭ്യർത്ഥിയിൽ കി
രഞ്ഞിക്കുന്നു.

“വാൺ. അംഗീകാരം സ്വീകരിക്കാൻ തുടർന്ന് ഒരു ദിവസം മാത്രം വിശദമായി വിഭാഗം.”

ഇവായും പിന്നെല്ലാം സംശയിച്ചുവരുന്ന കണ്ണ് “ഇല്ല, എന്നിക്കിള്ളുമാം വിശദമിച്ചുജോലിക്കാണുമില്ല. ഇതാം, എന്നർ കൈകുറ്റും പിടിച്ചുകൊള്ളണം” എന്നപറഞ്ഞു പോതി കുറച്ചെന്ന പിടിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നു.

പുരുഷാ പ്രഭാവതി തന്നു ബജജുഡ്ജ കൂട്ടത്തിലോ തിരന്നു. അവരിൽ വാഹനം പത്രപതികാരാക്കി എന്നിലും അവളുടെ പദ്ധതികാരായ ഒരു പുണ്ണക്കുടിക്കുള്ള പ്രോഫീലും ഏംപ്രൈസ്കാരായ ചുങ്ഗമാരകളാക്കി സംശാലിക്കാക്കുട്ടും വെളിപ്പാരും വിനോദിക്കാനും പോകും കുട്ടും പെയ്യാറില്ല. അഞ്ചിത്തും പ്രഭാവതി, ഇട്ടും തന്ത്തും തന്നുക്കാണി അഭ്യന്തരം അവസ്ഥയും ഉഭാബനാ ആർക്കും തോന്ത്രങ്ങൾക്കും ദേഹത്തിനും കൂടും ഇവായി കുറരും പിടിച്ചുകൊണ്ടും തന്ത്രപ്രയോഗും കൂടും ദിവ്യക്രിയക്കും നടന്നു.

ഇവായി:— കിന്തു ശ്രദ്ധം വളരെ സൗഖ്യമാക്കി വികരി നാം. (ക്രാറ്റിവ് പ്രോഫീഷണലുടെ) ആ കെട്ടിക്കാളുടെക്കാണും സൗഖ്യത്തിനും ക്രാറ്റിവ് പ്രോഫീഷണലുടെ കൊന്നിയുണ്ട്.

പ്രഭാവതിക്കു വല്ലുതെ ലഭ്യമായി വാങ്ങുവാത്തിൽ താൻ സുഖത്തില്ലെല്ലോ എന്നോത്തുപുറം കിട്ടു വ്യസനയും തോന്തി.

ഇവായി:— ഓ ഇരു കാട്ടുകരർ യാഞ്ചും

പ്രഭാവതി:—ഒരെ. എൻറോ അച്ചന് ഇവിടെ സപ്പല്ല
രാഞ്ചി കൈ സഹാർജിവനമുണ്ട്. അതു സ്ഥിരതെ തന്നെൽക്കു
കൾ തുന്നിപ്പണിക്കൊണ്ടു കിട്ടു വല്ലതുമൊക്കെ കിട്ടുന്ന
മുണ്ട്. തന്നെല്ലെ എല്ലാവരും ദീദുക്കാരാക്കി വെച്ചിരി
ക്കയാണ്. എങ്കിലും തന്നെൽക്കു അങ്ങേനെ തോന്തര
നില്ല യജമാനന്.

ഘരാവ്:—നിങ്ങൾ ഭാഗ്യശാലികളുണ്ട്. എന്നുംവിധം മു
ട്ടിയും തന്നെയാണ് വല്ലതായിട്ടുള്ള സന്ദേശം. സപ്പല്ലം
വ്യസനങ്ങളെന്നും ഘരാവ് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതു്.

“കുറ്റാ ! കൊക്കിപ്പേരുള്ളിനെ വ്യസനിട്ടിച്ചെല്ലാ.
ഇമ്മാതിനി ഭാഗ്യശാലാക്കു മറുള്ളവരാക്കിട്ടു് ചില
ദ്ദേശം അസ്തു തോന്തര സാധാരണയാണ്. എ
ൻറോ വാക്കേക്കാണ്ടു അതിനിടയാക്കും” എന്ന് തന്നെ
താൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു പ്രഭാവതി സംഭാഷണ വിഷയം
മാറ്റി.

പ്രഭാവതി:—യജമാനൻ മല്ലിക്കാവുള്ളു വനിട്ട കര
ഡിവസമായോ?

ഘരാവ്:—ഇല്ല- താൻ ഇന്നുലെ വന്നുതുമുള്ളു. താ
നോടു ദേശസ്ഥാനത്തിനിരീക്ഷിക്കിയായോണ്. കൂടു
നു ദേശസ്ഥാനത്തെ എന്ന് വിശദിച്ചു തീച്ചിരിക്കു
രാഞ്ചിക്കും. കൂടു സമല്ലതുനെ താമസിച്ചാൽ കൈ
ക്കൊക്കുവോലും മുഖിയും. ഇന്ന് ആളുകൾം എല്ലാം അ
സ്വല്പത്തിൽ പോയിരിക്കും. കാഴ്കകൾ ക്കൊന്നിക്കാൻ
സാധിച്ചില്ലെന്ന്, എൻറോ പട്ടിയുടെ സവരായംകൊ

ണ്ട് കൂന നടന്ന കാറ്റകൊള്ളുകയെങ്കിലും ചെയ്യാമെന്ന വിചാരിച്ചു. ഒരു പട്ടികഭേദം വേണ്ടാതെയും മേഖലം തോന്നാതെയും ചിലവണ്ണങ്ങൾ തോന്നുണ്ട്.

അസംഗായ യുവാവ് വളരെ വിഷാദത്തോടെയാണ് ഇതും പറത്തുതു്. പട്ടി പോലുള്ളതെത്തുകൊണ്ട് അങ്കേറത്തിന് അതിക്രമിക്കായ വ്യാസനങ്ങളായിരുന്നു. പ്രഭാവതി ഇതുകേട്ട് കരഞ്ഞുപാശി. കൂടും തടച്ചിട്ടുമാറിച്ചു.

പ്രഭാവതി:—അന്തേപ്പാർഡം യജമാനൻ തന്നെയാണോ സംബന്ധിക്കുന്നതു്? യജമാനന്ന് അച്ചുനം അമുഖം ഇല്ല കൈാം? അവരാൽ കൂടെ ഇല്ലായാം?

തനിക്കു അച്ചുനമ്മാരാക്കുക, തുടക്കപ്പിന്നാവരാക്കുക ആരുജംതന്നു ഇല്ലെന്നും യുവാവും പറഞ്ഞു. അങ്കേറ തത്തിന വളരുപ്പ് ഇങ്ങനും ദിനീന്തനും ഉണ്ടായിരുന്നു. കാഴ്ചയിൽ കല്ലു സൂര്യവന്നരായിരുന്നു. ഇതു ചെരുപ്പുത്തിലേ ഇങ്കേറത്തിന ഇങ്ങിനെ കരാവപ്പത്ത് സംഭവിച്ചുല്ലോ എന്ന പ്രഭാവതിക്ക് വളരെ വ്യാസം തോന്തി. താന്നിയാതെ അങ്കേറത്തിന്റെ പെരിപ്പ് ഒരു മേഖലയുമാണെന്നു അഭിച്ഛു. “താൻ ഇക്കുറത്തിന്റെ അനജത്തിയായിരുന്നു വെക്കിൽ” എന്ന പ്രഭാവതി അനുവിച്ചു—

അവർ വലിയ രോട്ടിക്കിനു സ്പദിക്കിസ്തതിലേ കിഴുപ്പോക്കാനുള്ള ഇടങ്ങിയ തത്തുടിക്കലക്കിരിഞ്ഞി. അദ്ദേഹം അതിലെ മുഖ്യത്താലു വണ്ണിക്കൽ വരുന്നതു കൂടും പ്രഭാവതി കിരുട്ടുന്നതുകൊണ്ടു ക്രാന്തവരേതേക്കു കുത്തി

കിന്ന. മുൻ വണ്ടികളും പൊയ്യേറിന്തെ. അവും ഇന്തി നടക്കാം. എന്ന പ്രഭാവതി പറയുമ്പോഴേയ്ക്ക് ഒട്ടവിൽവന്ന വണ്ണിയുടെ കതിരെ പിണ്ണണി അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ചുഡിഞ്ഞുണ്ടാണി. വണ്ടിക്കാരൻ പിടിച്ചിട്ട് കിനില്ല. ‘സുക്ഷി കിഞ്ഞാണോ! മാറി കിൽക്കണം’ എന്ന് അവൻ വിളിച്ചു പറത്തിട്ടും പ്രഭാവതി ശാരാഞ്ഞതു കണ്ട് അവൻ ‘ഈ പെൺപിന്നവൻ ഭോഗ്യം അണി കിൽ കാണല്ലോയാ പറത്തു’ എന്ന പറങ്ക ദേശ്യപ്പെട്ടു തുടങ്ങി.

‘അയ്യോ! കാരിക്കുന്ന പിടിച്ചുള്ളണം. എന്തിക്കു എൻ്റെ കൂട്ടകാരനെ വിശദമാക്കാൻ വധു. അയാൾ കിടന്നാണ്’ എന്ന പ്രഭാവതി മുമ്പിട്ടി തുടർന്നു.

‘എന്തിക്കുവേണ്ടി ആ പ്രത്തിജ്ഞകളുടെ പൊയ്യോള്ളണും’ എന്നും ഒവാറിക്കുന്ന പ്രാത്മക പ്രഭാവതി വകുവെച്ചില്ല. അവളുടെ നേരെ തിരിയുണ്ട് ഭാവിച്ചു കതിരെ, വണ്ടിക്കാരൻരം പ്രംരഥേരു താഴു കാല്യംപോകി ചൊന്നാം എറിയാനും തുടങ്ങി. ഒവാറിക്കു കക്കിക്കാൻ ശാഖി അദ്ദോഹനതു ചെയ്തു മുപ്പിൽ കിനിയെന്ന പ്രഭാവതി യുടെ കൈകുറിയും കേരു കൊണ്ടു. ‘മെഡവാധികം! അങ്കു രക്ഷിപ്പാട്ടുണ്ടോ’ എന്നാണിയെന്നു അവളുടെ സ്വാധാനം. എക്കില്ലോ വേദന സഹിക്കാൻവരുത്തുതെ അവൻ ഒരു വിക്കര ദേഹത്തിൽപ്പെട്ടു വീണു.

യുഹാവു്:—കൗൺ! മംറാവാവിയായ ഞാൻ തിരിയെന്നും എൻ്റെ സാധ്യക്കും! കിനക്കു് ഈ അവകാം പററിയ ദൃഢി.

പ്രഭാവതി:—(കീഴെന്നപറയ്ക്കിൽ) ഇല്ല-സാരവില്ല. എ കാക്കിപ്പാർഡ് ദിദ്ദോഡ്സ്. അങ്ങും! ആ കൈകയിൽ തൊടുതു! ഇതാ ഇക്കുള്ളിൽ പിടിച്ചുകൊള്ളണം. സ്വദേശിസത്തിൽവരും ഇതി അധികം മുമ്പില്ല.

പ്രഭാവതി എറുതേനു ഗ്രഹിച്ചിട്ടും വേദനക്കാണ്ട് ഒരു സീറ്റ് കാരണം അടക്കുന്നതിനും അവർക്കു കഴിവില്ല. ഔവായും പ്രസന്നക്കാരന്നും അവളുടെ കുഞ്ഞിലേക്ക് അദ്ദോഡ്സ് പോകണ്ടുണ്ടോ അവരുടും അവാവിന്റെ കിർണ്ണം പ്രകാശം സ്വഭവം തുടങ്ങില്ലെന്നു തന്നെ പുണ്യപ്പട്ട. ഒരു വിധത്തിൽ പടിവാതൽ കൂടും പ്രഭാവതി മോറാലസ്റ്റും വീണു. ഔവായും വിച്ഛക്കാരോട് വിവരമെല്ലാം പറഞ്ഞു.

“ഉടനെ ഒരു ഡാക്ടറും വിളിച്ചുക്കാണ്ട് വരണ്ടും! പ്രാവാക്കിന്ത്യിൻറെ കൈക്കുള്ളാടിഞ്ഞുവുന്നതോ! ഇവിടെയുള്ളതിൽവരും അതി സൗത്തംനായിട്ടുള്ള ഡാക്ടറും വേണും വിളിച്ചുക്കാണ്ടുവരുമെന്നതും. കട്ടിയുടെ കൈയ്യും തേരെയാക്കുടെ. തൊന്തരയുള്ളിലേബന്നുഹകില്ലും കൊടുക്കാം. ഇതാ എന്നേറെ കെത്തവരോ പണം ധാരാളിണ്ടും എന്നും പറഞ്ഞും ഔവായും ടിറ്റിലും കീടി. പ്രഭാവതിയുടെ അച്ചുകൾ അതു വാങ്ങിച്ചില്ലും. അദ്ദോഡ്സ് അഞ്ചാറ്റു ദുരഖ്യത്തിനായ അഭിമാനവും ശർവ്വം കിരുകനായതു കൊണ്ടു ഔവായും കിണറില്ലും.

ഡാക്ടർ വന്ന പ്രഭാവതിയുടെ കൈയ്യും വെച്ചുകുട്ടുന്തുവരെ ഔവായും അവിടെ തന്നെയിരുന്നു. പ്രഭാവതി

ഇട സുവക്കെടിന്റെ വിവരം അട്ടത്ത ദിവസം ചൊന്ന
പറയാമെന്ന അവച്ചെട അമരയെങ്ങാണ് സമർപ്പിച്ച
തിന്റെഹൈക്കാൾ അദ്ദേഹം പോയതു്.

മല്ലികാചുരു വലിയ വിശേഷപ്പെട്ട പട്ടണമല്ലായി
അന്തരക്കാണ്ട് പിരും ദിവസംതന്ന അവിടം വിള്ളേം
കണമെന്നായിരുന്ന യവാഹിന്റെ ആദ്ധ്യത്ത നിഖാരം;
എക്കിലും പ്രഭാവതിയുടെ സുവക്കെട നല്ലവല്ലോ, ഭേദഭാ
കാൺവേണ്ടി പിരും താരാമിച്ചു. ഒഴവിൽ തനിക്കു
സുവഹായി എന്ന് പ്രഭാവതി തന്ന ചൊന്ന പരഞ്ഞതി
ന്റെ ശ്രദ്ധാജ്ഞാനം അദ്ദേഹം മുഴീപ്പുട്ടതു്.

ഈശ്വരന്റെ മാനാവിലാസങ്ങൾ ആക്ക് ഏതുക്കുന്നു
അവിഡാം! അപരിചിതന്മാരായ രണ്ടാള്ളൂക്കളെ ചിലപ്പോൾ
പ്രമാദവിക്ഷണത്തിൽ അന്നരക്ഷാനാക്കിത്തിക്കുന്നു. ആ
ഭ്രമായി കാണുന്നവാർത്തനു ഒരു ശ്രദ്ധക്കു അവ
രെ അഭ്യന്നാന്നും ആകർഷിക്കും കുറേണ അതു വല്ലിച്ചു്
ആനരാഗബന്ധത്തിൽ കലാരിക്കും ചെയ്യുന്നു.

യവാവായ കമാരസേനൻ തനിക്കുവേണ്ടി സാരം
സം പ്രവർത്തിച്ചു തന്ന രക്ഷിച്ച പ്രഭാവതിയിൽ അന്നര
ക്ഷതനായതിനെപ്പറ്റി ആശുപ്പംപെടാനണണ്ടാ? അദ്ദേഹം
തനിന കുള്ളു കാണാൻ വയ്ക്കായിരുന്നവുകിലും, ബുദ്ധിമു
ക്കായിരുന്നതുകാണ്ട്, സൗഖ്യങ്ങൾ ഇന്നവിധമിരിക്കുന്ന
നാ എക്കുദേശം ഉണ്ടിച്ചുവെച്ചിട്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം
പ്രഭാവതിയോട് പരഞ്ഞതുപോലെ സ്പരമായുള്ളത്തിൽ
നിന്നാണ് സൗഖ്യങ്ങൾ നിന്ന് കിട്ടിച്ചിട്ടിരുന്നതു്. “ഒദവാ

യിനു! അങ്ങു രക്ഷപ്പെട്ടില്ലോ!” എന്ന പ്രഭാവതിയും ഒരു വാക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചൊവിയിൽ സദാ ഒരു ഫൈക്കാണ്ടിയോ. എന്തു സ്വാത്മഹർഷിതമായിട്ടുണ്ട് അപ്പറഞ്ചത്തു്. അതു മധുരമായ ഒരു സ്വരം അദ്ദേഹം അതിനു മുമ്പു കെട്ടിപ്പണിയും, അതുവരെ മറ്റാരെയും കാരിച്ചു തോന്തിട്ടില്ലാത്ത ഒരു മനോവികാരം പ്രഭാവതിയിൽ ഒരു കിച്ചു. അവർക്കു കുമാരസേനക്കാട്ടം ലൈഡം തോന്താ തിങ്കില്ലും. അംഗീകാരം നിമിത്തം അവർക്കു സംഭവിച്ചു ആവളുടെപോലും ഒരു ലൈഡം ചെയ്യുന്നതു ബഹുപ്രസ്താവിക്കുന്നതുണ്ട്. ശ്രീവിതത്തിന്റെ അസ്ഥാപ്ത അനാഭവിക നാതിനാജ്ഞ ഇംഗ്ലീഷ് റൈഖവന്നടിയിൽ അതിനിടയാകാതെ ഒരു ദ്രോഹത്തിന് ഇംഗ്ലീഷ് സകലതും അന്യകാരമായി വേബിച്ചില്ലോ എന്നാജ്ഞ അനക്കവതനെ പ്രഭാവതിക്കു മുൻനെ അനന്തരാഗമായി വരിഞ്ഞിച്ചു.

സ്രീവർഘ്ഗത്തിന്തനെ മറ്റവരെക്കാഡി ദയജ്ഞം ഒരു ശ്രൂഷയിൽ പ്രദേശക്കം വാസനയുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് വാല്പുത്തിലും വാദ്ധംകൂറവസ്ത്വിലും രോഗങ്ങളിലും അവരുടെ പരിചരണം അധികം സുവാദമായി തോന്തനും. പ്രകൃത്യാ അത്യന്തം മുഴുവന്നതയും സൗഖ്യില്ലും ദിയുമായ പ്രഭാവതിക്കു കുമാരസേനക്കിൽ അധികമായ അനക്കവ ഉണ്ടായി. പ്രായത്തിൽ കവിതയുഖിയും ആലോചനാശത്തിയും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നവുകിലും സ്രീകർമ്മക്കു സഹജമായുള്ള സൗന്ദര്യത്തിലും ഇല്ലാതെയില്ലും കുഞ്ഞു. സൗന്ദര്ഘ്യത്തിന്റെ അംഗം തനിക്കു രാളിരെ കിരായിട്ടു ഉള്ളൂട്ടെവന്നു് അവർക്കു് അറിയാമായിരുന്നു. “എ

നീറ പ്രോപാത്രമാകുന്ന ആളേ ഞാൻ എത്തുമാറ്റം കേൾ
വികിം! എന്ന ശാരൂപ്യവാലു കേൾവികാൻ ആവശ്യ കഴി
യുമെന്ന തോന്തനില്ലോ” എന്ന ചീലപ്പേബാർഥം അവർ വാ
ഹരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് എത്തുജം എദ്ദും
രമായ വിധത്തിൽ പ്രൗഢ്യസൂചകമായ ഒരു സ്പരം ആ
ദ്രുതി അവർ കേട്ടതു് ആ യുവാവിൽ കിന്നാണ്. അ
വർക്കു സൗഖ്യവില്ലെന്നും കിസ്സാരയംബന്നും കുമാര
ബേബു വിശ്വാസിച്ചുണ്ട്. പ്രഭാവതിക്കു തിരെ തുപ്പരുണ്ട്
വില്ലെന്നില്ലോ. ഏറുവന്നതിന്നും ആരോഗ്യത്തിന്നും
യും തിക്കുടങ്കാണ്ട് അവളുടെ ആകൃതിക്കു് ക്രമാതിലി
നീരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉണ്ടാക്കായിരിക്കുന്നുവാദ
എത്ത അവളുടെ മാറ്റുലിവും ഭാവവും കണ്ണാൻ അവർ
വിത്രുപിയാണെന്നു കണ്ണകാണാൻ വരുത്താതെവരേ ചുറ
ഞു. ബാഡ്യത്തിൽ അവർ നാലു കൊഞ്ഞുകൂടിക്കുള്ള കുടിശാ
യിരുന്നു. പ്രക്കു ചൊരുപ്പായത്തിൽത്തന്നു സൗഖ്യം
അതിന്നും ബഹുഭവരിയായ മസ്തിഞ്ഞുകുമിയാണ് അ
വരു ഇരു സ്ഥിതിക്കിലാക്കിയതു്. ദേഹമാസകലം മസ്ത
കികളും കിംജ്ഞും കിംജ്ഞിന്നും ഓറിഞ്ഞു ത്രക്കിന്നും
വിനാസവും പൊള്ളുവയ്ക്കുകൂട്ടുടെ മുഖത്തിന്നും ആകുപ്പു
ടെയുള്ള ഭാവവും അഭിഭ്യുംബി. പ്രഭാവതിയുടെ കുടിംബം
സൗഖ്യത്തിനു വളരെ പ്രസിദ്ധിക്കുട്ടുള്ളതായിരുന്നു.
“കുശ്മം! കമ്മുടെ പ്രഭാവതിക്കാരും ഇങ്ങനെയായിപ്പോയ
ഈം!” എന്ന് അവളുടെ അച്ചുതമമന്നാർ കൂടെക്കൂടുടെ ചു
റങ്ങു വൃശ്ചികാരജ്ജിതു് കൊട്ടുകൊട്ടു്, സാധു പ്രഭാവതി
തകിക്കു വാസ്തവത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആകൃതിയും
പ്രാണവില്ലെന്നു താൻ രഹാവിത്ര പിയാണെന്നും ധരിച്ചു

മൃ

വേച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ അടക്കത പാർപ്പിക്കാറിയായി അങ്കേപ്പായത്തിൽത്തന്നെ ‘ജലജാക്ഷി’ എന്നും ദൗണ്ടക്ടിഡിയും അവരുടെ കനിച്ചു താഴെപ്പിടിച്ചിരുന്നു. ജലജാക്ഷിയെപ്പറ്റിയലൂ അതു സുഖവിഹാരം കൈ പെണ്ടക്ടി രണ്ടി കാബുച്ചത്തഞ്ചു വിശ്വസാൻ അതു പട്ടണം മുഴുവൻ പ്രശ്നിലും മാണം. അങ്ങിനെങ്കാണു ജലജാക്ഷിയും പ്രഭാവതിയും സാധാരണയായി കനിച്ചു കുടക്കുവോഡോക്കു അവൻ തമിലും കുത്രുംസമുദ്ധാരി കാഴ്ചകൾ പാണ്ഡാനും യുദ്ധക്കാനും പ്രഭാവി പുലാപ്പുട്ടിം കേളു കാണ്ടിതുപ്പാരാണെന്ന്. കുഞ്ഞചുറ്റുങ്കുട്ടി അടക്കാരിക്കിട്ടുന്ന കുടക്കാരിനിൽ ഏറ്റു ശോഭ തോന്തിക്കാം? അതുപോലെ ഒരാമ്പാദിയായ ജലജാക്ഷിയുടെ സാന്നിഡ്യത്തിൽ സം യോഗ പ്രഭാവതിക്കുണ്ടായിരുന്ന സപ്പുലും അങ്ങിപ്പുണ്ടി. ഇങ്ങനെയാണെങ്കിലും അവരിൽ സൗഖ്യം യുദ്ധക്കാരിയായിരുന്നു കുറവു സപ്പാവയുണ്ടുകൊണ്ടു തീർന്ന്. തനിക്കിന്ത്യനെ കൈ ദോഷിയുണ്ടായാൽ വിഹരം, അതില്ലെങ്കിൽ അവരിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നവരായിരുന്നു ശത്രുവാനും ജലജാക്ഷിയുടെ അക്കാനും പുലാപ്പാരിയും അനുഭവിക്കുന്നതു തനിക്കു് അസുഖതാനാരെ കിരിക്കുന്നതിനു പ്രഭാവതി വരുതെ സുക്ഷിച്ചു. അവരെ സൂഖ്യിക്കുവേണ്ടായിരുന്നു പരിപ്രയായിരിക്കുന്നതു പ്രാഥാസനം. തന്റെ സാന്നിഡ്യമുണ്ടാക്കുന്ന സമരങ്ങളിൽ അവരിൽ ഉന്നതു കൈ ശേഖരിയുണ്ടായിരുന്നു അതു അക്കാനും അവരുടെ മാറ്റുള്ളിക്കാരിയുണ്ടായും അക്കത ആവശ്യമാണെങ്കിലും അവ വിനി ജലജാക്ഷി സാധിച്ചിരുന്നു.

കമാരസേനൻ പ്രഭാവതിയുടെ വിച്ചകാരമായി വലിയ പരിപ്രയമായി അങ്കേഷാത്തിന്റെ 'വൈദ്യുതവും' പ്രഞ്ചാത്മകപ്രതീകതയോടെ തിരിച്ചുവന്നതുകൊണ്ട് അന്നുതൽ പട്ടിയുടെ സഹായത്തോടെ അങ്കേഷം ദിവസംപ്രതി പ്രഭാവതിയുടെ വിട്ടിൽ ചൊല്ലുണ്ടിങ്ങനു. ഒരു ദിവസം അവരെ പ്രാവഞ്ചീനിക്കുന്നതോടുകൂടിക്കുന്നും കമാരസേനൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. (പ്രഭാവതിയുടെ അമ്മയെ കമാരസേനനം അമ്മയെന്നാണ് വിളിച്ചുവന്നത്).

കമാരസേനൻ:—“അമ്മ! എനിക്കീപ്പുട്ടണ്ണതിൽ കിരാ ദിവസം കൂടുതലും താമസിച്ചാൽ കൊള്ളിംഗുമെന്നു തോന്നും. ഇവിടെ ദിക്കാക്കപ്പാടെ എന്നും ദേഹത്തിനു ഹിതമാക്കുണ്ട്. തിങ്കിക്കരിയാമല്ലോ. എന്ന ദേഹാലവുള്ളവർക്ക് അപരിചിതവാതുടെ ഇടയിൽ വല്ല സത്രത്തിലും പാക്കുന്നുണ്ടു് കൂടും സദേശം വരുമ്പോൾ. (അല്ലോ പരഞ്ഞലോടെ) ഇവിടെയെന്നൊന്നു മുള്ളു കുറഞ്ഞാൽ താമസിക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്നാലോചിക്കുണ്ടോ. ഒരവിധം മാനുഷാരാധ വല്ല കിട്ടംവേക്കാതും എന്നു കൗണ്ടു താമസിക്കാൻ അനവദിക്കുമെങ്കിൽ കുറച്ചാണുംകൂടുതലും പട്ടണത്തിൽ കുറിച്ചുള്ളടക്കാമായിരുന്നു. എന്നെങ്കാണ്ട് വിച്ചകാക്കു ബുദ്ധിമുട്ടുനുജുംഡാക്കില്ലോ. താൻ എഴുപ്പത്തിൽ മുഴുപ്പുട്ടണവന്നാണോ.”

പ്രഭാവതിയുടെ അമ്മ:—“കോംഭാ! ആരുദ്ദേശമെങ്കിൽ അങ്ങെ കൗണ്ടു താമസിപ്പിച്ചാളുണ്ടോ. അങ്ങെ

ശ്രദ്ധാലു കൈ വിട്ടതിക്കാരനെ വീട്ടിൽ പാപ്പിക്കുന്ന
തിന് ആക്കം വിശ്രായമുണ്ടാക്കുന്നു. വളരെ സ
ന്മോദശം തന്നെ ആയിരിക്കും.”

കുമാർ:—(തന്റെ അദ്യോക്ഷിക്ക് എല്ലു ഉടൻവടിയാണ് കി
ടാൻ പോകുന്നതെന്ന് അല്ലോ ബലമുഖാദ്ദോടെ)
“നിങ്ങൾ എന്നെ സ്വീകരിക്കുമോ? സത്യം ചാര്യ
കയാണെങ്കിൽ ഈ വീടിനെപ്പറ്റിത്തന്നെന്നാണ്
തൊൻ പറയുതു്. തൊൻകൂടുടെ ഇവിടെ പാർ
ന്തിന നിങ്ങൾക്കു വിശ്രായമുണ്ടോ?”

പുണ്ഡാവതിയുടെ അഭ്യ:—“ഈവിടെയോ? ഒരുമാനൻ എ
ണ്ണേണ്ണു കളിപറക്കുന്നു്. യജമാനനാം പാർത്തെ
കിവണ്ണം അന്തസ്സുള്ളതാണോ ഈ വീട്?”

കുമാർ:—“വീടിന്റെ ഭംഗിയും അഭംഗിയും അറിയാവുന്ന
വരോടു മതിയല്ലോ അതു പറയുന്നതു്. എന്നോടു ദ
യവായിട്ടും സ്ത്രീഹരായിട്ടും ഭാവിക്കുന്നവർ എവി
ടെങ്കുണ്ടോ അവിടെനാണോ എന്നിക്കു് എല്ലാത്തില്ലും
നല്ലസ്ഥലം.”

പുണ്ഡാവതിയുടെ അച്ഛന്നുമാരുടെ അന്നവും
പ്രകാരം കിമാരുസനന്നം അവഞ്ഞെ വീട്ടിൽ താമസമാ
യി. സവർഡാ കുമാരസേനനെ കാണാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ
ആവായ്യങ്ങൾാണ് അറിഞ്ഞെ സഹായിക്കാം എന്നാളും ആ
വിഷാം പുണ്ഡാവതിക്കു നേരുത്താണുപ്രമാണ്യാക്കുന്നോ?
അതെ, വളരെ സന്മോദായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ

സകല അവശ്യങ്ങളിലും പ്രഭാവതിതന്നെ ചൊല്ലുകയുടെ
നതാഴിയ്ക്കു കുമാരസേനനും അധികം തുടർന്നു.

കുമാരസേനനു സംഗീതത്തിൽ അതിവാസനജം
സാമർപ്പിച്ചിരുത്തിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗാനം
പ്രോലൈ അത്രല്ലെങ്കിൽ വാട്ട് മലിക്കാട്ടുരാത്തിൽ അതാരതന്നെ
അതിനുജ്ഞാ കേട്ടിരുന്നില്ല. കുമാരസേനൻ്റെ എദ്ദു
സമരായ ഗാനം കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുള്ളതുപാലെ
കൊന്തും വിജ്ഞാരിക്കലും പ്രഭാവതി അന്തിമിച്ചില്ല.
തന്റെ ശ്രദ്ധ കേരിക്കുന്നും പ്രസന്നമാക്കുന്ന ആ ദു
ഃഖം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുന്നെ പ്രഭാവതിക്ക് ഏറ്റു
ം മാറ്റാനുഭായിയ്ക്കും പാട്ടുകൂട്ടിയാലുടെ പ്രഭാ
വതി എന്നതു ആ വിളി കേരിക്കുന്നതു് അവർക്കു് ഏ
തുസ്താഷിയുണ്ടായിരുന്നു? 'പ്രഭാവതി' എന്ന പ്രേരണ
നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാവിൽ കിന്ന ചുണ്ടുപുട്ടുപോരും
ആ പേരിനു് ഏതൊരു മാധ്യമം അവർക്കു് അതാവാ
നിശ്ചയിക്കുന്നു? അവളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ സദാ അവ
സ്വീകൃതകാണ്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ കൈകൾ പിടിച്ചു
കൊണ്ട് സന്ധ്യാസമയം ഉദ്രാനത്തിൽ നടന്ന കാറഡ
കൊള്ളുന്നതു് അതാർക്കു് സപ്ത്രാരളത്തിക്കു് സമരായിക
നണ്ണും. തന്റെ ഭാഗ്യത്തുകൂടിച്ചു് അതിരുറ്റു സംശയം
ഒഴുവും സാധ്യവായ തന്നിൽ അനന്തരതന്നു ഇംഗ്ലീഷ്
പരമാനന്ദമന്ത്രവിച്ഛിഞ്ചു അ കാര്യക്കിൽ നന്ദിയും
സ്നേഹധൂമം മാത്രമല്ല, ഇംഗ്ലീഷ് തോന്ത്രനും ദൂര
ഭേദത്തിലും അവർക്കു് തോന്ത്രിക്കുന്നില്ല?

കര ദിവസം കുറാക്കണഡൻ സഹിത് ചുവർച്ചവി ഗ്രാമപ്പാടം ദ്രാഡാവതിയേട്ട് വന്നെന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ചുക്കുറഞ്ഞാൽ ശ്രദ്ധ മൂലിക്കാവുത്തുനിന്നു കിട്ടേണ്ട ഒരു ക്ഷേമലഭ്യത്വാർത്ഥിയാണ്. അദ്ദേഹം, ഇവിടെ വരുന്ന തിന് എക്കുടോം ഒണ്ട് വാൺ മുഖ്യ് അവർ മരിച്ചു. അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധക്കാരായായാണ്. അദ്ദേഹം ജീവിക്കുന്ന അധികാരിയായിരുന്നു. ഇ സാഹചര്യത്തിലും സാധുക്കാം രണ്ടുവർഷം കുറഞ്ഞുകൊണ്ടുനില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പ്രായം.

“ഈ ട്രോഫി, അക്കാദമി നദികളും മുഖം കുറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ എന്തിക്കും ആവിശ്വാസം, കാണാൻ വരിയക്കില്ല, നദികൾ ഒഴുകുന്ന ശ്രദ്ധം കേട്ട് എന്തിക്കും കുറഞ്ഞില്ലാണ്. പതിനാറിലും കിഞ്ഞിളാട്ടുകിയ കുരുക്കുകൾ വീണ്ടും കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നും മരിക്കുന്നും എന്തിക്കൊമ്മംല്ല. ബാല്യം കഴിഞ്ഞതിൽ പിന്നുണ്ടാണ് അന്യനായതുകാണ്ടുള്ള വ്യാസം എന്തിക്കും കണ്ണിലുണ്ടുമ്പോൾ സൗംഖ്യവും കാണാൻ സാധിക്കാതെന്നു കൊണ്ടുള്ളതു സങ്കരം ഇതുമാറ്റുന്നുണ്ടോ എന്തിക്കും പാഠത്താംഗികാണ് വരും. ചുവുക്കുണ്ടാം വായിച്ചു കേരംകുളംനും എന്തിക്കും വലിയ സുരക്ഷാവാസം. കാരോ യുദ്ധങ്ങളുടെയും അന്തരാഷ്ട്രങ്ങളുടെയും മരം വള്ളുകൾ കേരംകുളം, കുളം! എന്തിക്കിലെതാനും കാണാൻ സാധിക്കാം വരും എന്നും എന്നും, അംഗീകാരം പാഠത്താംഗികാണും പാഠത്താംഗികാണും, അംഗീകാരം പാഠത്താംഗികാണും പാഠത്താംഗികാണും, എന്നും കുലരാലായ മോഹവും എന്തിക്കണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എ

മന്ത്ര

ഉചുവയും! ഇ ദുഷ്ടിൽ, ഇപ്പിങ്കാലെ സ്വാത
ന്നുമായി സഖ്യരിക്ഷാവുന്ന അനവധി ജീവികളുടെ ഇ
ടയിൽ, തൊന്തരാന്തരം, ഒരു തടവുകാരനാണ്. ഏ
കുറഞ്ഞ ഇഞ്ചുതടവിൽ നിന്ന് എനിക്കേ ശോചനത്തിനൊ
രെ നാശ്വരിപ്പ്. എക്കിലും എൻ്റെ അച്ചുമമ്മയും ജീവി
ച്ചിങ്ങന്മുഖം എനിക്കൈയാൽ സഹായാന്തരണായി
ഞന്ന. അവർ മരിച്ചതോടെ എൻ്റെ ജീവിതം അന്ധ
കാരമയമായി. പിന്നെ, ബാഡ്രി മുതലേ എന്ന പരി
ചരിച്ചിരുന്ന ഒരു ഘുണ്ടതൃജംഭായിരുന്നു. എനിക്കു
ക്കണ്ണിനകാഴ്ചയുള്ള നേരുമാം എൻ്റെ സ്വദാവവും മറ്റും
അവധിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ബാഡ്രിത്തിൽ തൊന്ത
കണ്ണിട്ടുള്ളതോക്കെ പറഞ്ഞതുനു ഉന്നസ്ഥിലാക്കുന്നതിന്
അവൻ കഴിയുന്നതും ശുഭിച്ചുവന്നു. എക്കിലും എനിക്കു
തുകൊണ്ട് തുട്ടിയായിപ്പ്. അച്ചുമമ്മയുമില്ലാതെ ശ്രൂ
ന്നുമായ ആ ശ്രദ്ധത്തിൽ താമസിക്കുന്നതിനും എനിക്കു
താഡ്രജ്ജമില്ലാതെയായി. വല്ലുട്ടും പോകണമെന്നാരാ
ഗഹം എനിക്കു തോന്തിത്തുണ്ടുണ്ടി. എവിടെ പോയാലും
തതി. വിട്ടിലിരിക്കാൻ വയ്ക്കും വിട്ടിലിരിക്കുന്നതു ഒരു വ
ലിയ ഭാരംപോലെ തോന്തി. ആ ഘുണ്ടതൃജേയംകൊണ്ട്
തൊന്ത പുറപ്പെട്ടു. മുന്നാസം മുച്ച് യവന്പുരത്തു
വെച്ച് അവൻ മരിച്ചപോയി. കുഞ്ഞം! വഴസ്സായിട്ടുള്ള
ക്കീണം അവനു വഞ്ചിച്ചുവന്നു കുടകനായതുകൊണ്ട്
തൊന്ത കണ്ണറിഞ്ഞില്ലു. ഇവിടെ വന്ന നിങ്ങളെണ്ണുകി
ടുന്നാതുവരെ എൻ്റെ നദികുട്ട പട്ടിയല്ലാതെ എനി
ക്കൈയെ പ്രസ്തുതിച്ചു ആര്യമില്ലായിരുന്നു.”

പ്രഭാവതി കുന്നിഞ്ഞു പട്ടിയെ തലോടി. അതുപേ
ക്കിച്ചുപോയയുകൊണ്ടാണല്ലോ ഒരിക്കലുമുപയോഗിക്കാത്ത
വെന്നുവാഴു തന്നെ കമാരസേനന ലഭിക്കുന്നതിനിടയാ
യതന്നു അവർം സന്ദേഹിച്ചു.

എന്നാൽ കമാരസേനന പ്രഭാവതിങ്ങാട് എറ്റവു
നെ ഷ്ടൈവും നദിയുമാണായിരുന്നവകില്ലോ, അന്യനാ
യി ഇം കിസ്സുവരായസ്ഥിതിയിലായല്ലോ എന്നുള്ള വ്യാസ
നം ശമിപ്പിക്കുന്നതിനു പ്രഭാവതിക്കും കഴിഞ്ഞില്ല.

കമാര:—പ്രഭാവതി! എന്തിക്കു നിന്നും മുഖം കരിക്കൽ
കാണാൻ കഴിഞ്ഞുകിൽ! നിന്നും മുഖജ്ഞിന്നും
ആകൃതി തോന്നു തന്നുത്താൻ മനസ്സിൽ വിചാരിക്കു
നണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ഫലമില്ല. എന്തിക്കു നിന്നു
കണ്ടാനാറിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലജോ.

പ്രഭാ:—(ബിംബഹാസരത്താട) ‘കാണാതെയിരിഞ്ഞാണ ന
നല്ലതു. കണ്ടാൽ പിന്ന അങ്ങേ എന്ന ഷ്ടൈവി
ക്കയില്ല’,

കമാര:—(ഉഷാങ്കരണത്താട) എന്തു പറയുന്നു? തോന്നു
നിന്നു ഷ്ടൈവിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ! കരിക്കലുമില്ല. അ
ന്തഃസ്ഥാനം എന്തു പറഞ്ഞാലും എന്തിക്കു നീ സൂര്യ
രിഞ്ഞാണ്. നിന്നു കണ്ടിട്ടാണ തോന്നു നടക്കുവഞ്ച
ടെ സൗന്ദര്യം നിഞ്ഞുകൊന്നതു. അപ്പാതെ മറ്റു
ഇളിവഞ്ചെട സൗന്ദര്യം നോക്കിംഛു നീ സൂര്യരിഞ്ഞാ
ണോ അപ്പായാ എന്ന തീച്ചുപ്പുട്ടുന്നതു.

പ്രഭാവതി എന്തെങ്കിലും വാചിച്ചു കൊംപ്പിക്കുന്നതു

കുറഞ്ഞുണ്ടാൽ മലിയ സദ്ധാരണക്കാരിയെന്ന്. ആഡി, രാജുസ്സും, വിശ്വാസരെ വിളുങ്ങുമ്പോൾ, ഇവയുടെ റിംഗായിച്ചു കൊക്കുന്നതായിയെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു രസം എങ്കിലും അങ്ങനെയുള്ളതു കൊക്കുന്നോപ്പാൽ സങ്കര്യം ഉണ്ടാക്കാൻഡിന്ത്. വാക്കിക്കുന്നതിനിടയിൽ പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കിശോരസം കേട്ട പ്രഭാവതി തലഃ പോകി ഫോകും. ഓദ്ദേഹത്തിന്റെ വേദന കാണുന്നോപ്പാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൈറ്റ് കൊണ്ടുള്ള പാമാനന്ദം തനിക്കു ഒരു യഥൂമാനയല്ലോ വേണ്ടില്ല അദ്ദേഹത്തിനു കണ്ണിനു കാഴ്ചയാൽ മരിക്കുന്ന പ്രഭാവതി അതുവികരാൻഡിന്ത്.

പ്രഭാവതിയുടെ കിട്ടംബാം ഘുത്തൻ പരിപ്പൂരണങ്ങളോന്നും ലേഡോ മുൻഡിച്ചിട്ടില്ലാത്തതായിയെന്ന്. പ്രഥയ ആചാരങ്ങളിലും മറ്റൊരുവർക്ക് വിശ്വാസം കലാലാളിയെന്ന്. എറുതെന്നു ബുദ്ധിയും വിശ്വേഷകവുംബാധിക്കിട്ടും, ബാല്യം മുതലുള്ള സംരവാസം കിമിത്തം ചുവരുമ്പാശ്വരങ്ങെടുവിപ്പാസണങ്ങിൽ പ്രഭാവതിക്കുയും ബാധിക്കാതെന്നില്ല. ഒരു ദിവസം താനുകിൽ ചില അയൽവാസികളുമാനിച്ചു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോപ്പാൽ വിശ്വേപം പ്രഭാവതിന്റെ സംഭാത്യത്തുപുറാറി കാരോങ്കതർവ്വാന്നിച്ചു തുടങ്ങി. കൂടുതൽത്തിൽ ഒരു ഘുഖ്യൻ പറഞ്ഞു —

—എന്ന ക്ഷേമത്തിൽ ഭജനമിക്കുന്നാൽ സാധിക്കാതെ കാഞ്ചില്ലും. തുരന്ത കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ണു ഒരു സംഗതി പറയാം. ആനന്ദപൂര്ണത്തുകാരി ഒരു ഗൃഹിക്കു സംസാരിക്കാൻ വയ്ക്കാതെ മുക്കായി ഒരു കുട്ടിയുംബാധിക്കും. അവർം കൂദാശാസ്ത്രത്തിൽ കിാംബാധി കണ്ണതായിയെന്നതുകൊ

ണ്ട് അവളുടെ പ്രാപത്തിൻ്റെ മലം കിഞ്ചി കിട്ടിയതാണോവെങ്കിൽ അവർ കന്നാ വൃസ്തിചുണ്ട്. ‘ഇംഗ്ലീഷ്! എൻ്റെ കിഞ്ചിനു ഇങ്ങനെ വജ്രത്തിയല്ലോ. ഇതെന്നിക്കൊരിക്കുന്നതിൽ ദേഹാധികരണം. എൻ്റെ കററത്തിനു നിഃശ്വാസിയായ ഇംഗ്ലീഷിനു കാണുന്നതു ദേഹാധികരണം എന്നും ദൈഹിക ദേഹാധികരണം കുറയും. കൂടിക്കു പ്രായമായി കാരോ അനുംബ്രയെല്ലാം കാട്ടുകയും മറ്റും തുടങ്ങി. അമ്മാവുടെ ദേഹാധികരണം ദേഹാധികരണം കാണുന്നതു സങ്കേതം തോന്താം. അക്കിട്ടാണ വിദ്യോപദേശക്കുറത്തിലെ വിശേഷങ്ങളെല്ലാം അവർക്കു കേടുത്തു. കായ്ക്കാനു തീർത്ഥയാത്രചെയ്യുന്ന അവിഭാഗചെന്നാം പാതയാണ് അവളുടെ വുഡുമ്പ്. വാഴരെ ദേഹാധികരണം ദജ്ജലും വെള്ളും മാറ്റിവന്നുപോറി അവളുടെ വീഴുകളും വെള്ളും വെള്ളിരാഗിട്ടാണ കണ്ടതു. പ്രാപത്തിൻ്റെ സങ്കേതം എന്ന് തുല്പരായാണ് ‘എൻ്റെ ദൈവജന! എന്റെ കിഞ്ചി, ഒരി ആപോയോ?’ എന്ന തിലവിളിച്ചു നടക്കാൻ ശേഷിയില്ലോ തെ അവളുടെ വിശ്വാസം. ഉടനെ ഒരു കിട്ടിയുടെ കരച്ചിൽ കേടു തിരിത്തുനോക്കിയല്ലാം ‘അമെ’ എന്ന വിളിച്ചു കൊണ്ട് അവളുടെ മകൻ കാടിവന്ന മട്ടിയിൽ കയറി ഇരിപ്പായി. എഴുഡിവസം മുച്ചു വീടിനു തീ പിടിച്ചുപോഡാം അടുത്ത വീട്ടിനു അവരുടെ ചുക്കാതെ കമ്പിച്ചു. തീ പിടിച്ചുകണ്ടുപോള്ളായ ഭൂതത്തിൽ എങ്ങനെന്നും അവ എൻ്റെ താവിശ്വാസാധികരണം തടസ്സം കീഴ്ക്കി കാരോ ശൈലി പോരി പുരുഷുടവിച്ചു തുടങ്ങി. അഛാ വഞ്ഞനതിനിടയുള്ള ‘അമെ’ എന്ന ഏഴു രണ്ട് വാക്കു കാരം വീട്ടിനാക്കി പറിപ്പിക്കു

നേര കഴിയുമ്പോൾ. ഒക്കൽ സംസാരിച്ചുകെടുപ്പാർ വീട് വെന്തതുകാണ്ട് അമമ്പുണ്ടായ വൃന്ദവനമല്ലാം പോയി. ‘എൻ്റെ പാപംകാണ്ട്’ എൻ്റെ കണ്ണിനണ്ടായിരുന്ന ദോഷം ഇംഗ്രേസ് കളത്തെല്ലാ’ എന്ന പറങ്കേം അവർ സദ്ഗോഷിച്ചു.

പ്രഭാവതിക്കു് ഈ കമ്മിൽ കൂടാ അധികം വിശ്വാസം തോന്തി. അനുഭവതൽ അവർക്കു് കൊറുഹം തുടങ്ങി. ‘കമാരണസന്ധിയും ആ കമ്മിലെ കൂട്ടിയുടേയും സ്ഥിരി ക്രൈപ്താലു ദയനിയരായിരിക്കുന്നു. ആ ക്രൈപ്തും ഇംഗ്രേസ് കളയും ഇംഗ്രേസ് സാധിക്കുന്നു സ്ഥിരി മുതൽ യാഥോദയ വാവര്യം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നതെ എൻ്റെ പ്രാത്മക ക്രൈക്കാതെനിരിക്കുമോ? മക്കാവണ്ണി അമുഖപാഠി പ്രാത്മിച്ചു. എൻ്റെ ഭേദവാക്കാൻപോകുന്ന പുരഷിനാഡിവജ്ഞി തോന്തി പ്രാത്മിക്കം. ബാങ്കേളുടെ സ്കൂളാലതി കുറിക്കാണ വൃത്ത്യാസഃ? തോന്തി കമാരണസന്ധി സ്കൂളാലതിലെയിക്കം ആ കൂട്ടിയുടെ അമമ്പും കൂട്ടിയെ സ്കൂളാലതി കൂടി കഴിയുന്നതല്ല. പക്ഷേ പ്രഭാവതി! നിന്റെ മുഖം കൊണ്ടേവാഴ്ചയും കമാരണസന്ധിയും വിധം മാറിയെങ്കം. കിങ്കാനാട്ടുള്ള സ്കൂളാലതമല്ലാം വൊഴ്ചയുാക്കം. എന്നാലുമാവട്ടം- തോന്തി സഹിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ സകടം തിക്കാറില്ലോ?’

പ്രഭാവതിക്കു് ഈ ആശലാചന മുക്കി അപ്പുകാരം പ്രാത്മിക്കാൻഡാന അവർ നിന്മുക്കിച്ചു. എക്കിലും ഈ വിലാരം അവളുടെ അച്ചുനാമാരോടാകട്ടെ കമാരം

ഒന്നാടാക്കട്ട പറമ്പിലും അവർ തന്മാദിൽ പരായാമാർ അവർക്കു നിയുതമാക്കിയാണ്. കിരു ദിവസങ്ങൾക്ക് അവിടം വിള്ളപ്പോകുന്നതിന് അവർക്ക് ഒരു ഉപാധം തോന്തി. പ്രഭാവതിയുടെയും സാമ്പത്തികയും തുന്നംവേലകൾം അവളുടെ വലായയും താഴസിക്കുന്ന വിജയപട്ടണത്തിൽ കൊണ്ടപ്പോയിക്കൊടുത്താൽ അധികം വിലക്കിട്ടാവണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് പ്രഭാവതി അഞ്ചിലെ രിക്കൽ അവർ തുന്തിയ സാമാന്യങ്ങളുംകൊണ്ട് വലിയ മുളാടുടരുന്ന പോയി അവിടെ ഒരുമാസം താമസിക്കാറുണ്ടായിരുണ്ടും. പ്രഭാവതിക്കും കുമാരങ്ങേൻറും ആയിരുള്ള വിവരങ്ങൾ നിയുതിച്ചു. കല്യാണം കഴിഞ്ഞു പോകുന്നും വയ്ക്കുന്ന സ്ഥിരതയാക്കുക എന്നാണേറ്റുടർന്ന് അവ വാട്ടണത്താൽ പരിവൃദ്ധായിരുണ്ടും. തുന്നം സാമാന്യങ്ങൾം തോണ്ടപ്പോയി വിശദിച്ച കിട്ടുന്ന പണം സ്ഥിരതയിലും ഉപയോഗിക്കാമോ പ്രഭാവതി പറഞ്ഞെന്നു അവളുടെ അമ്മ സംശയിച്ചുതുടർന്നു സമീക്ഷ ചെയ്തു. “കാത്തെ! നീ പറഞ്ഞുള്ള ശരിയാണ്” കുമാരങ്ങേൻ യന്നവരുന്നാണെന്നുവെച്ചു നീ വെരു പിച്ചകാരിയായി ദാക്കാനുണ്ടോ? കരിശ്ശേരു പാടിലും, നീയും കിരുപ്പുകിലും സ്വന്തമാക്കാനിരായിരുന്നുവോ?”

“അവർ ഭാഗ്യരാലികളാണ്. ഇരു ഗ്രഡമായ ദാർശനികലാം കല്യാണം കഴിക്കാൻ വന്നുണ്ടോ?” എന്നുള്ള ജനങ്ങളുടെ അസ്തുഷ്ഠകേട്ടിട്ടുപ്രഭാവതിയുടെ അച്ചുനാമങ്ങൾ കിരുചുഡിക്കാനും തോന്തിയിരുണ്ടും. ഇവാറിനു ആയും പറയാവന്നാണോ? കമ്മൾ അതു ഭാഗിദ്ധ്യവാന് കളംററുണ്ടുണ്ടോ?

നമ്മുടെ ഒക്കെള്ള കുല്യാണം കഴിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കുമാർ
സേഖൻ “ ഒരു കിറ്റവും വരാൻമില്ല.” എന്ന പിരപിരിയുള്ള
കൊണ്ട് അതു സാധുക്കൾക്കു ഉക്കിൽക്കു ധാരാളം സ്വന്തമായി
യന്നായി ഏകാട്ടരക്കുമുണ്ടായിരുന്നു അതിനുള്ള അദ്ദേഹത്തെ
തുടങ്ങി. എന്നാൽ പ്രഭാവാണി കൊണ്ടുവന്ന ധനം അച്ചുല്പരി
മായിരുന്നു. അതിനോരിക്കലും ഒരു കിറ്റവും വരുന്നതല്ല.
ക്ഷാമം കൊണ്ട് അതിനു കാശിം വരുന്നതല്ല. അവിടുകമാ
പരിപാടിക്കാലിം അതിനു കിറ്റവും വരുന്നതല്ല. അതുകൊം ഒരു
പോലും ഒരുപ്പിലുള്ളകൊണ്ട് പോകാറാം സാധിക്കാത്തതാ
യിരുന്നു.

പ്രഭാവതിയെ അയക്കുന്നതിനു കുമാർസേനന്നും അതിനു
തീരുത്തുന്നില്ലാക്കിയാണ്. ‘സ്ത്രീയന്തിട്ടു എനിക്കു’
എന്ന് അദ്ദേഹം പരിഞ്ഞില്ല. ‘തന്മാരിക്കു’ അതുകൊണ്ട്
ബുദ്ധിമുട്ടുകൊണ്ട് വരില്ല. അച്ചുനീരും അമ്മഞ്ചേരിയും മു
ളിക്കുയിട്ടു വരുമ്പോണ്? എന്ന പ്രഭാവാണി സജീവനാം പ
രിക്കില്ലോ അദ്ദേഹത്തിനു മുളിക്കായില്ല.

കുമാർ:—(ദിനസ്വന്നത്തിൽ) പ്രഭാവതി! തിനക്കു് എന്നു
വിച്ഛേദിക്കാൻ തോന്നുന്നല്ലോ— കഴും! നി പോയാൽ
പിന്നു എൻ്റും എഡയത്തിനുള്ള വെള്ളിച്ചും
പോയി.

പ്രഭാ.—അവിടുക്കുന്നതാണിങ്കെ പരിഗുന്നതു്? കിരുച്ചി
ദിവസത്തേരുക്കുള്ളില്ലോ. കാശിച്ചു നോഴ്ചവും
തേരുക്കു—

കുമാർ:— (കരിന്മരിയ വിശദാദാശം) തിനക്കുങ്കുന്ന പ

ഒക്കാം ശാഖാഫും കിനക്കു സാമില്ല. കുട്ടിക്കാഡു എന്നിം കിനക്കു സമയത്തിന്റെ കീളും തോന്തന്ത്രവും പ്രാഥേപാലേരാല്ലോ.”

പ്രഭാവതി:—(കരണ്ണരക്കംഞ്ച്) മുങ്ങേന്ന പ്രായത്തിൽ, തൊന്ത് പ്രായസ്ഥാനു കേരിക്കുന്നു.

പ്രഭാവതി വിജീവിജ്ഞപ്പി കാശുന്തും കുട്ടിപ്പും തന്റെ കാദിക്കില്ലായ്ക്കുറി കുട്ടാരംഗത്താൽ കാശ്മം അംഗാളി അതുലിംഗത്താം ചെയ്യിട്ടും പാഠം.

കുമാര:—എന്നിക്കു മറ്റൊരിന്നു പ്രഭാവതി! എൻ്റെ കാരിക്കവാക്കു കീ കൂടിക്കുന്നു. കുട്ടാരംഗത്താം വർഷ വാച്ചാത്തവത്തെ കുറിപ്പാടിയാൻ പ്രശ്നാസ ദാനു്. അങ്ങേന്നും മുട്ടുകൾക്കു തന്ത്രത്താം കാരിക്കുന്നതു് എന്നു സക്കരിക്കാം നിങ്ങൾിൽ കാരിക്കുന്നവരിൽ വായി.

പ്രഭാ:—അമു എന്നോടു അവിടും ഒരു തന്ത്രം തന്നെ രിക്കും.

കുമാര:—അമുമെന്തു? അമുമെന്നേന്നു പ്രഭാവതി യാക്കുന്നതു്?

പ്രഭാ:—(സംശയിച്ചുകുമ്പാണ്) ചിന്നനു—പിന്നു—ജലജാക്ഷി യുണ്ട്.

കുമാര:—അതുകൊണ്ടുനിക്കുന്നതു്? ജലജാക്ഷി എന്റെ അരുരാണു്?

പ്രഭാ:—അവർം മുട്ടെ നിക്കുന്നുവാരം എന്നു കൊക്കാൻ

എന്ന് അപ്പുന്നമണിം അവിടേതെങ്കം മാത്രമേ
തോന്നു—

കുറാരഃ—അതെന്തെന്തു? അതെന്തുകൊണ്ടാണ പ്രഭാവതി?
പ്രഭാ:—എന്താണെന്നോ? അവാറിം അതിൽ സുന്ദരിയാ
യതുക്കാണ്ടുതന്നു.

കുറാരഃ—അണ്ണൈനെ പഠാത്തു പ്രഭാവതി. എന്തിക്കു കൂ
ദ്ദീകാണാമായിരുന്നുകിൽ—അവലേക്കാർഡ് വള
രെ യധികം സുന്ദരിയാണ ലീഡയും തോൻ തെളി
കിച്ചു കൊടുക്കാണുതന്നു.”

അന്നും അക്കാലാക്കന്നതുവരെ പ്രഭാവതിയും അ
പ്രൂതമുംഖം കുമാരസേനനമെന്നിച്ചു സംസാരിച്ചുകൊ
ണ്ടിരുന്നു. പ്രഭാവതി തീരിച്ചുവന്നാൽ ചെങ്ഗുണ്ടതിനു
തെല്ലാമെന്ന് ആരുലോച്ചിച്ചു തീച്ചുപൂച്ചതി. സാധുക്കരി!
ഈ ഇരുലോകസുഖംകൂടു ഉള്ളാന്തതിൽ പുണ്ണ്യങ്ങൾ വി
തരി അലക്കരിച്ചു. വാട്ടി വരട്ടിക്കളെയുന്നതിനു വെളില്ലോ
അടിച്ചുപഠിന്നതിനു കാരം അവിടെ ഉണ്ടാക്കുമെന്ന്
അവർ ശാന്തില്ല. ഒട്ടകാ കുമാരസേനനെ കൈയ്യുചിടി
ച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖ്യം വാതിൽക്കുൽ കൊണ്ടവിട്ടു
തിന്റെ ശേഷം പ്രഭാവതി സ്വന്ത മുറിയിൽ വന്ന സാഹ്യം
സ്രൂണാമം ചെയ്തു. “ഇംഗ്രേഷ! അദ്ദേഹത്തിനെ രക്ഷി
ച്ചോളണ! തോൻ അതുകൂടിച്ചുപാകുന്ന കാഴ്ചം മുമ്പു
യി സാധിപ്പിച്ചു തരണു!” എന്ന പ്രാത്മിച്ചു.

അടുത്ത ദിവസം സുഞ്ജാദയത്തോടെ പ്രഭാവതി
യാത്രയുംപൂട്ടുവണ്ടിയിൽ കുറവി. വിജയപട്ടണത്തിൽ

എത്തിയതിന്റെ ശ്രദ്ധം ദേശ വലിയമ്പയിട വീട്ടിലോടു
പോകാതെ ഒരു ചെറിയ സത്തിൽ കയറി. താൻ തി
രിച്ചുവരുന്നതുവരെ സുക്ഷിക്കണമെന്ന പ്രസ്താവന
സാമാന്യമാണെങ്കിലും എല്ലിളിച്ച് താൻ എറി
ദയത്തിന് എത്രും ഏഴുള്ളൂടുകൂടാതു എന്നു കാഞ്ഞും സാധി
ക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള തീർമ്മാനാരുളും കാരം നടയാളി
ചൂണ്ടുപെട്ടു. ഇതു ഒരു വിധി തന്മാബന്ധന പ്രകാശ നിന്നും
പ്രായമായിരിക്കും. എന്നാൽ അങ്ങനെ വിചാരിക്കണം.
വിശ്വാസനേതാവും ഭരതിഃഡാനും വെള്ളുന്ന എഡിഷൻ ആലൈ
റിലും ഇംഗ്ലീഷാംഗുഡാക്കാതെ കുറിപ്പിക്കുകയുണ്ട്. അവാ
ക്കുടെ അന്ത്യാദിശാഖയും ലൈബ്രറിക്കിംഗിനും വാസ്തവജ്ഞിൽ
അതൊരു വഴിപാടുതന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. സർവ്വരംസ്ക്രാബ്ലിംഗ്
നു സവാന്തരിച്ചാക്കിക്കൊണ്ടു അതു ഭോജനം മുക്കു
ണ്ടിൽ നിന്ന് ഉത്തരലൈബ്രറിയറ്റുകളിൽ വെള്ളുന്ന ഇംഗ്ലീ
ഷിലോ പ്രസ്തികളിൽ കുതണ്ടാക്കാക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുകയി
ല്ലെന്ന നമ്മുടെ വിശദപരിഹാരം!

ഈ തീർമ്മാനാരുളുവരായി കഴിച്ചുതുട്ടു
ഡയം കിരണ്ണപോകുമ്പോൾ എന്നായിരുന്ന പ്രഭാവതികൾ ഒ
രും. എത്രും കൂട്ടായ്ക്കും അതും ഇംഗ്ലീഷാംഗുഡാനു പ്രി
തിയാബന്ധന ധരിച്ചുവെച്ചിരുന്നതിനാൽ അതുകൊണ്ട് ദാ
തികൾ പോലും കൂട്ടായ്ക്കും കഴിച്ചുകൂടിയതെങ്ങുള്ളൂ. ഒരു ദാ
തിനെ ഡയം പ്രഭാവതികൾ ദാതുമാനുജായിരുന്നു. ചി
ലപ്പോൾ നടപ്പിലുണ്ടായം വല്ല വുക്കണ്ണുടെയും തന്മലിൽ
മനോരാജുങ്ങളും വിചാരിച്ചിരുന്ന വിനുമിക്കും. അധിക
നേരമിരിക്കുന്നതിനു അവർക്കു കൂമ്പാകയില്ലെന്ന്. ഉംഗ

തുംഗ എഴിച്ചു പോള്ളുന്ന മനദിനിക്കുടെ വലിഞ്ഞിട്ടും നടപ്പിലുണ്ട്. ഒരുവിൽ ക്രാ വിധം ഉറുപിളിച്ചു സ്ഥലത്തെ തിരിക്കുന്നതിൽ ചൊന്ന പരമകാഞ്ചനിക്കായ ആ ദേവൻ മുന്നിൽ പ്രഭാവതി സാമ്പ്രാംഗം നൈസ്റ്റിച്ചു. ഇങ്ങനെ പറ്റുണ്ട് ദിവസം പ്രഭാവതി ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഭജനം ക്രാ ക്രാ, ഏറ്റവും ശ്രദ്ധക്കാർ തന്റെ ആഗ്രഹണിലെ കായി പ്രായമിച്ചു. അവളുടെ ഭക്തിക്കണ്ണ സഞ്ചയിക്കായി ശാമിച്ചു, ഒരുവിലത്തെ ദിവസം പ്രഭാവതി ഭക്തിപാരവല്ലുംതൊടെ തൊഴുളു കുള്ളന്തിര ചാലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ദോകാനായി തിരിഞ്ഞപ്പാർഡം അഭ്യർത്ഥന അവളുടെ വ്യാസനത്തിൽനിന്ന് കാരണം ഹോദിച്ചു. തന്നാൽ കൂടിയുണ്ടോലെ ദിവസ ഉച്ചാരണങ്ങളും പെയ്യുകൊടുക്കാമോ അങ്കേറിയം വരുതോ ദയിയുടെ പറയ്ക്കു, അങ്കേറാത്തിന്നീരു ദയാം ബഹുമൃതയും പ്രഭാവതി കു ദയാം ദയാംത്തിരിക്കാതെ സകല വാർഷായ ദയാം അവൾ അഭ്യർത്ഥന അങ്കേറാത്തിന്നീരു തുംബ പറയ്ക്കു. അവളുടെ ഉള്ളിന്നും സാധ്യതപര്യം കണ്ണിക്കു ചുജകൾന്നു മനസ്സിലിണ്ണു, അങ്കേറിയം കമ്മറിസന്നന്നീരു സുവക്കേടിനെ പൂരിച്ചിവരുമ്പോൾ പലഭൂം ഹോദിച്ചു നൈസ്റ്റിലാക്കി. കൂടുതു നീം കീഴു അലോഹിച്ചു വിജ്ഞാനശേഖം ഇങ്ങനെ പറയ്ക്കു.

ചുജക്കുന്നു: തിരിഞ്ഞു! മെച്ചു പഠം പരമകാഞ്ചനിക്കാണോ.

പ്രീസ്റ്റാക്കായ്യുന്നതിലും അവിടുന്നതു വിശ്വസിക്കും. എന്നാൽ മനസ്സുർവ്വിക്കായിട്ടാണു ഇപ്പോൾ എപ്പോം നടത്തുന്നതെന്നും കമ്മ കാം ഘിസ്തിച്ചുകൂടു,

നി തിരിച്ചുപാക്കണ്ടു ലാവണ്ണമും കടന്ന ദിവസം രഖ്പാ. അവിടെ ലോധിതാക്ഷരങ്ങൾ ബാധിക്കുന്ന തമന്തരയിട്ടു കൈ വെവ്വേറുണ്ട്. അദ്യമാർക്കു പല ക്രം അഡാർഡ കുറുത്തുള്ളിട്ടുള്ളതു തു ലിംഗ മഴവൻ പ്രസിദ്ധമാണ്. ദുഃഖിക്കാം അടിഞ്ഞ നിന്നും അദ വധിക്കാഴ്ക്കർ ചികിത്സക്കായി അഡാളുടെ അടം കുൽ പോകാറുണ്ട്. വില്ലുകും സത്ര ശത്രിനടത്താണു അഡാർഡ താമസിക്കുന്നതു.(അഡാളുടെവിട്ടിലക്ക്) എന്നും രോട്ട് ചോലിച്ചുണ്ട് വഴി പറഞ്ഞതരും, കില്ല്, തൊൻ കരേഴുത്തുതരാം. അതു നി അഡാളുടെ കുഴിൽ കൊടുത്തു എഴുന്നാടു പറഞ്ഞതുപോലെ വിവരജീവാം പറയണം; ഇതേ സ്വരത്തിൽ തന്ന പറയണാ.

ഇങ്ങനെ ഹരിത്തു അഞ്ചേരിം പ്രഭാവതിരിയ അദേ ധനത്തിനും വേതനത്തിൽ കൂടിക്കൊണ്ടുപോയി വരുത്തുന്ന കുർഖയിച്ചു അവരെ കൗവിയം ഉണ്ടുകഴിപ്പിച്ചു. ഉപ്പികാച്ചരം വിട്ടതിൽ പിന്ന അന്നാണു അവർം കിരുച്ചുകുള്ളു നൃവഹായി ക്ഷേമം കഴിച്ചു. ചുജകൾ അവരെ ആ റുഹിച്ച ചിഴുത്തം കൊടുത്തു യാതുക്കാലി. അഞ്ചേരി വളരെ ഭക്തനം ജനസമത്വമായിക്കൂതിനാൽ ഒപ്പുവാം അംഗീകാരത്തിന്റെ വാക്കു ബാധിക്കിയോ.

നല്ല ക്ഷേമയോടു, തന്റെ കാല്യം സാധിക്കുമെന്നുള്ള ആശങ്കയോടുംതു പ്രഭാവതി തിരിച്ചു ചുറ്റുപെട്ടു. കിരാരംസന്ദൈ താമസിക്കാതെ കാണാൻജീവാ ഏറ്റവും സജീവാം കിരിത്തു അവരിക്കു വഴിനടന്ന തുക്കും വെള്ളിലി

രവ

കുറഞ്ഞ ഉച്ചാര്യക്കാണ്ടം അദ്ദേഹം ക്ഷീണം തോന്തിയില്ല. ഒരു ദിവസം നട്ടുപാട്ടാശ ലവസംപ്രാതേതത്തിയതു. പിള്ളിക്കം സത്രത്തിലെ വലിച്ച മാളികളുടെ ചുട്ടുടിൽ ചൊന്ന ചേരൻ. മല്ലാംകമ്പുഞ്ഞകിരണങ്ങൾടുടർ ധവളമാണി പ്രകാശ ചുക്കാണ്ടിന്നു കെട്ടിടത്തിന്റെചുറവം സത്രത്തിലെ കുറവാം ചേരാഞ്ഞവിന്നു ജനക്രൂത്തിന്നും ഇടയിൽ പ്രഭാവത്തിലും ചേരാഞ്ഞവിലിട്ട്. എല്ലാ ജാതിയില്ലോ, എല്ലാതെരത്തിലും സ്ഥിതിയില്ലതും അനവധിലക്ഷ്യം കുള്ളെണ്ണു കെട്ടിടത്തിന്നും മുൻവശത്തും വിസ്തൃംഗ്രാമം തൈരവു മുമ്പാണനിബന്ധിക്കുന്നു. ഈ തുടക്കത്തിലുകൂട്ടുക്കൂട്ടും പ്രഭാവത്തിക്കുണ്ടായ പരിപ്രേക്ഷാ വില്ലുംയല്ല. പുജകൾ പറഞ്ഞിരുന്നുപോലെ ലോഹിതാക്ഷിന്നും ഭവനം കണ്ണറിയുന്ന തിനു അവർക്കു ഒരു പ്രധാനം ദോഷിവനില്ല. പ്രഭാവതി ഒരു ഭൂതാന വിളിച്ചു ചുറോവാതെന്നും എഴുതുന്ന ഡാക്ടർക്ക് കൊടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു അവൻവരും എല്ലിച്ചു. അധികദേഹം കാരണത്തില്ലെന്നു വനില്ല; ഉടൻതന്നെ ഭൂതിക വിരിച്ചുവന്നു അവ ഒരു വിളിച്ചു ഡാക്ടർക്കുടെ അട്ടക്കൾ കൊണ്ടുപോയി. മഹാചു നിംബു സൗര്യരായ മുവഞ്ഞുകൂട്ടിയ കരാളായിന്നു ഡാക്ടർ. തന്നും ചരിത്രം മുഴുവനം കുറഞ്ഞാണന്നും സുവാക്കടിക്കുപറിച്ചും അവർക്കു അദ്ദേഹത്തിനോട് പറഞ്ഞു കുറിപ്പിച്ചു. പുജകൾ തോന്തിയിൽ ഒരു കിരാവല്ലാതെ ഡാക്ടർക്ക് അവരുടുകൂടാക്കുകയുണ്ടായി.

ഡാക്ടർ:—അരുട്ട് രോഗിയെ എന്തിക്കൊന്നും കാണാം. ഇവിടെ കൊണ്ടുവരാമല്ലോ.

പ്രഭാ:—“അങ്ങു! യജമാനൻ! തോൻ വിചാരിച്ചത്—
എന്ന പറഞ്ഞ പെട്ടെന്ന നിരത്തി

ഡാക്ടർ:—എന്താക്കി! എന്തു വിചാരിച്ച?

പ്രഭാ:—യജമാനൻ അദ്ദേഹം കൊണ്ടപോകാമെന്നു
ഈ തോൻ വിചാരിച്ചത്. യജമാനൻ എന്നുണ്ട്
പായാൻ ഭാവിച്ചുനേതുന്ന എന്തിക്കരിയാം. യജ
മാനാന്നം സൗഖ്യം വളരെ വിലഭയുറിയതാണെന്നും
എന്തിക്കരിയാം. എന്നാൽ കാഴ്ചയിൽ തോന്തിക്ക
ഡോക്ടർ തോന്നരു അന്തിയല്ല. കമാരസേനന്മുള്ള
വരം—അതു, അദ്ദേഹം കല്ലു ധനവാനമാണ്. വിജയ
പട്ടണത്തിൽ കിന്ന എന്തിക്കു ഒരു കല്ലു തുക കിട്ടാ
ന്നുണ്ട്. കൃഷ്ണചുവിലവിപ്പോകാണ് തോന്നരു ഉംഗം
ശിച്ചിങ്ങനേതകിലും അതു യജമാനനു പീണ്ണാക്കി
തണ്ണോത്രു എന്തിക്കു വരുവെ സദനാശം തന്നെയാ
ണ്.

ഡോക്ടറിതാങ്കൾ ചിരിച്ച. മനസ്സുറും തന്ത്രികൾ
ശ്രദ്ധി പരിക്ഷിച്ചുവിജുന്നതു അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ താല്പ
ഘ്രായിയാണ്. കമാരസേനൻ വെറും യാചകനായിര
നാഞ്ചോല്ലും ഇതിലുമധികം കുറം അദ്ദേഹം ചീകിത്സ
ക്കായി ഡോക്ടറായിരുന്നു. അതു തോല്പുവായിരുന്നു അ
ദ്ദേഹം.

ഡാക്ടർ:—ശരി—ശരി. പക്കു ഇന്ന കൂടിയിൽ കമാര
സേനൻ തൈനാട്ടാ 2.0 മുണ്ടും എന്നാണ് കൊണ്ടാണ്

അവരും എക്കുകൾ കൊടുവുകയിൽ കോക്കെട്. എന്നിട്ട് രണ്ട് ദിവസത്തേക്ക് ഇവിടെവരുടെ പോകാ ഒരു ഏറ്റവും ചുഡായാം.

ഡാക്ടർ മൈമാൻഡിലും കോക്കെട് പുഭാവതി യുടെ ഭാഗ്യാത്മനാം. കിഴററിവസത്തേക്ക് മുട്ടക്കാരനെ എറി സ്ഥിക്കാൻ വയ്ക്കാത്തതായി ജോലിയ്ക്കിരക്കൊണ്ടില്ല. പുഭാവതിയുടെക്കൂടെ മുട്ടിക്കാവുള്ളതു ചെല്ലാമെന്ന് അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ചു.

ഇതിനിടയിൽ ലേഡാപോല്യും നശ്താഷ്ടില്ലാതെ വളരെ മുഖിയതാണു കുമാരഭസന്ന ദിഖസം കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു്. മണിശാന്തരായായിടെ നേരമെന്നതായിടെ ഇംഗ്ലീഷു കുമുഖം അദ്ദേഹത്തിനു സദാ ഉണ്ടായിരുന്നതു്. പുഭാവതി പോയതോടു മുട്ടി അക്കാശത്തിൽ സൗഞ്ജം ഭ്രമിയിൽ വായുവും മുടു ഇല്ലാതെന്നായതു് പാലെ അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തി. അദ്ദേഹത്തിനു് അത്യുജ്ഞാ ദ്രിഘമായിരുന്ന സംഗ്രഹത്തിൽപ്പോലും അഭിരുചിയില്ലാതെയായി. അതുകൂടാതു തന്ത്രികന്നേതിനു പുഭാവതി അടുത്തില്ലായിരുന്നതുകാണ്ടു സംഗ്രഹത്തിനും രാധാകൃഷ്ണനുപോലെ തോന്തി.

ദൈവിയം ദേശ്വരിവാളും കാലങ്ങൾപ്പത്തിനു വക്കു മുള്ളിവന്നു ഒരു കാന്ത്യക്കുംബവരിൽ ജനിച്ചുവളർന്നുനാണു കുമാരഭസന്നെ ജനങ്ങൾ ധനികന്നായും ഒരു വലിയ പ്രഭാവന്നാണു യാഥിച്ചുവെച്ചതു്. അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം കൈയ്ക്കി കുമാരഭസന്നു പുഭാവതിയെ വിവാഹം ചെയ്യു

നോർ റാച്ചക്കാർഡ് സപ്പല്ലും അസുയുടെതാഴ്വന്നു സഹിച്ച
രാഖല്ലും അദ്ദേഹം കുറക്കിൽക്കൂട്ട അവശ്യമായ വന്ന
പ്രോഫിസ് അദ്ദേഹത്തെവരിച്ചും അവക്കത്വാധിക്കും കൊ
ണ്ട സ്ഥാവനായ കുർബാനേസ്വരന്മാരുടെ ഒരു ദിവസംവേ
നൈപ്പും എല്ലാലും സുരക്ഷയാണി. ഏറ്റവുംതന്നെ ഉഭയങ്ങളും
യിങ്ങനാല്ലോ കുറക്കാണുമെന്നും ദിവസം അതിരെക്കാ
ക്കു മതിക്കാണുമെന്നും. എന്നാൽ ഈ കിഞ്ചാൾ
ക്കിലും കുറുക്കുന്ന അസുര ഇല്ലാതാക്കാൻ കുറി
ക്കുന്നു. ക്രൈസ്തവക്കു കിഞ്ചാവുചരാത്തും യുദ്ധം, ഭ^ജ
ത്താവിനു കുറിക്കുന്നും അല്ലെങ്കിലും ദിവസം അ
രു വലിക്കു കൈ കിഞ്ചാൾക്കായി കുറക്കിയില്ലായിരി
ക്കും. എല്ലാവർല്ലായിക്കു ഒരാക്കു ഈ അസുര വേദ
കിഞ്ചാവുകൊണ്ടിരുന്നു. അതു സൗഖ്യമുണ്ടായ ജല
ജാക്ഷിംഗ്യായിരുന്നു. എല്ലാവരുടുമ്പക്കിച്ചു കിഞ്ചാർ
യായി തള്ളിക്കിരുന്ന പ്രഭാവതി ജലജാക്ഷിംഗ്യാരിം കു
രാഖലേസ്വരന്മാരുടുക്കുത്തരും അസുരന്മാരും പ്രഭാവതി
പ്രോഫിസ് കിട്ടിപ്പോയല്ലോ. കരാർ, വിശ്വാസിച്ചു സുഖം
നും യുദ്ധം: ധനികന്മാരു ദഹിം—തന്നെ കിഞ്ചാർയാ
യും പ്രഭാവതിയും ജീവിതസർ്വസ്പദാരും കുറയുന്നതിനു
ഈ ഭൂമിയിൽ കൊള്ളണായല്ലോ. ഇതിലെതികു, ജലജാക്ഷി
ക്കു കൈവരാന്നുവെന്നാണു വരുമ്പെട്ടുതു ദാനുവരെ ഉഠാ
ജയമെന്നതിന്തിട്ടിപ്പോയിരുന്ന അവളുടെ അവഹകാരത്തി
നു ദൈവലിക്കു ഇടിയു പറി. കണ്ണക്കി സഹികവയ്ക്കു
തെ പിലപ്പോരി അവരി പറയും—

“അമ്പേരും കുടകനായതു നന്നായി. അവളുടെ കാര്യക്രമങ്ങൾക്കിൽ കുടകനാക്കാതെ കഴിക്കാലീലു്.”

പ്രഭാവതി ശാഖിടെയില്ലെങ്കിൽനാ സമയം ജലജാക്ഷി എപ്പോഴും പ്രഭാവതിരുടെ വീടിൽ രണ്ടായിരുന്നു. അവർ ശാഖിടെ താഴുസിക്കേണ്ടുണ്ടോ പ്രഭാവതി പ്രദ്രുക്കം അപേക്ഷിച്ചിട്ടിട്ടായിരുന്നു. കിമാരണ്ടുനു പ്രഭാവതി എത്രവിധം പാഠപരിച്ഛിയുണ്ടോവോ അതുപോലെതന്നു അദ്ദേഹത്തെ പരിചാരിക്കുന്നതിനു ജലജാക്ഷി ശ്രമിച്ചു. ചിലക്കൂദാശ തന്റെ ശ്രൂ ആഗ്രഹത്തെയും പ്രയതിന്ത്യും കാഞ്ചി ജലജാക്ഷിക്കുന്നതന്നു അത്തുടർന്നും തോന്നാട്ടിട്ടായിരുന്നു. കിമാരണ്ടുനു സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിലുംതു പ്രജ്ഞംകാണ്ടു അവർക്കു അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രേരിച്ചും തോന്നിത്തുട്ടുണ്ടി. അവളുടെ പ്രക്രമിക്കു ഏതുമാറ്റം സ്ഥാപിക്കുന്നതും അതുന്തോളം അവർ അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രദ്ധാർഹമായിരുന്നു.

പ്രഭാവതിയുടെ അവർക്കു കുലശലാക്ക നിന്തും വെരുപ്പുമായിരുന്നു. കിമാരണ്ടുനു കൂടാതെ ജീവിതം അസാധ്യമാണെന്നും അവർ തന്നുത്താൻ വിചാരിച്ചുവാച്ചിട്ടായിരുന്നു. തനിക്കു സിലപിക്കുമായിരുന്ന ഒരു വിജയത്തിനു തന്മുഖം നേരിട്ടു, കിമാരണ്ടു പ്രഭാവതിയുമായി ആദ്യം കണ്ടു യദ്ദുച്ചരയാ പരിചയമാക്കാനിടയായതുകാണ്ടുന്നതാണെന്നും അവർ ഉറപ്പായി വിഹ്വസിച്ചു. അദ്ദേഹം പ്രഭാവതിയെ സ്ഥാപിക്കാതെ ജലജാക്ഷിക്കു ആദ്യമായി വിവാദത്തിനു ആലോച്ചിച്ചിരുന്നു

വെക്കിൽ, കൂടുതാണോ അരുട്ടേഷ്യപം പറഞ്ഞു് അരുട്ടേഹ
ത്തിന്റെ ദൈവങ്ങളും ധനവും സൗഖ്യവേല്ലും അഡ
ബ്രൂക്കി അരുട്ടേഹവരത അവർം കിരണ്ടിച്ചുകളുള്ളായിരു
നു. എന്നാൽ അരുട്ടേഹം പ്രദാവതിയുടെ കാര്യക്രമായിരു
ന്നതുകൊണ്ട് അരുട്ടേഹവരത പ്രദാവതിക്കു കൊടുക്കാതെ
തട്ടിപ്പിക്കുന്നതായാൽ അരുട്ടേഹത്തിന് എന്തോടു കൂടി ഉണ്ടാ
ണുത തീരുമോലെ ജലജാക്ഷികൾ തോന്തി. പ്രക്ഷേ അ
ധനായിരുന്നതുകൊണ്ട് ജലജാക്ഷിയുടെ സൗഖ്യവും
ജലഞ്ചേരിയും അരുട്ടേഹത്തിൽ മലവിച്ചില്ല. എന്നതു
നോയല്ല, അരുട്ടേഹത്തിന് അവളിൽ കിരണ്ടി കിരണ്ടിവും
തോന്തിയുണ്ടായി. പ്രദാവതിയുടെ സ്ഥാനത്തു മരാനാക്കത്തി
ഇരുന്നുകൊണ്ട് തന്നെപ്പറ്റി ഉൽക്കുള്ളടക്കാനുള്ള ക്രാന
യികപ്പെടുവാനുള്ള ക്രമാരംഭനു തോന്തിയതു്.

ക്രാന്തി വിവസി തീരു ക്ഷുഭിയില്ലാതെ മുഖിയും ഭാവ
ത്തിൽ അരുട്ടേഹം പറഞ്ഞു.

ക്രമാർ:—(അഭോവതിയുടെ അടിശയം) ഇതിജും പ്രദാവതിപ്പേ
വരാന്നായില്ലെങ്കാണി മല്ലികാവും തുരുത്തും ചല
ക്കുള്ളും വിനു വരാൻ മാത്രം. ദിവസമായല്ലോ
പോയിട്ട്.

അമുഖം:—ക്ഷുഭിക്കണം. ക്രമാർക്കുടെ ക്ഷുഭിച്ചുംഖിക്കണം; അ
വർം പ്രക്ഷേ നാലു വരുമായിരിക്കണം.

ക്രമാർ:—നാലുഭാഗാഡീ തോക്കെട്ട്, മണിജുഡിയായാഡീ?
അനുടക്കിച്ചുഡുള്ളാഡീ നിങ്ങളിൽക്കു കിന്തയുള്ളേണ്ടു?

ജലജാക്ഷി:—അവിടനിങ്ങനു ബഹുപ്ല്ലിട്ടാലോ, മനി അരണേഡി ആയുള്ളു. തോൻ കൊ വാസിക്കെട്ടേണ്ടോ? ഈ തു പുത്രൻ പുസ്തകമാണ്; വളരെ പ്രചാരം വനിക്കുള്ളതുമാണ്.

കുമാര:—നീ ദയവുചെപ്പുതിനു വന്നും. എന്നിക്കു വേണ്ട ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്.

ജലജാക്ഷി:—എന്നിക്കിയു ബുദ്ധിമുട്ടോ? ഒരിക്കലുമില്ല.

കുമാര:—എന്നാൽ സത്യം പറഞ്ഞേതുക്കൊം. എന്നിക്കു വാസന കേൾക്കേണ്ടു.

ജലജാക്ഷി വിചാരിച്ചു. എൻ്റീപോരാ, ഇതേഹത്തിനു കണ്ണകാണാമായിരുന്നുകിൽ! ആട്ട തോനിതിനു വരും ചോദിച്ചുംഛാണോ.

കുമാര:—തു വണ്ണി യുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു. ഈ വഴി വരുന്നതു ആരാധിക്കൊം. വിജയപട്ടണത്തിൽ കിന്നുള്ള തൃപ്താൽ വണ്ണിയായിരിക്കുന്നു. (എന്നി പറഞ്ഞു ചൊടിയേഴ്ത്തിച്ചു) അതെ അവർ വരുന്ന ദിവസമാണിതു; സമയവും അതുതനു. അങ്ങും! കുള്ളം! ഈതു അതിലുഡിക്കും ഭാരം കിരഞ്ഞു വണ്ണിയാണല്ലോ (എന്നു പിരവിരിഞ്ഞുകൊണ്ടു ഇച്ചാണംഗത്താട്ടു കുമാരനേന്നും പിന്നുയും ഇരുന്നു.)

വണ്ണി യുടെ ശബ്ദം അട്ടത്തുട്ടു വന്നു, കോണു തിരിഞ്ഞു വീടുവാതുക്കുത്തു കിന്നു. സദേതാഷാധിക്കും കൊ

ണ്ട് മതിമന്ന പ്രഭാവതി കമാരഡേസന്റെ ഭജങ്ങളിലേ
ക്കു വീണു.

‘നിൽക്കേണ’ എന്നപറഞ്ഞു പ്രഭാവതി ലഭി
ദയാട്ടുടെ ലോഹിതാക്ഷിന്റെ തേരെ തിരിഞ്ഞു.

പ്രഭാ:—യജമാനൻ ക്ഷമിക്കണം ഇതാ ഇദ്ദേഹമാണ
കമാരഡേസന്റെ (കമാരഡേസന്റെ) അവിടത്തെ സു
ഖദാന്ധേരം ഇംഗ്രേസ്യുജിംഗ്സിൽ ഭേദമാക്കുന്നതി
നു തൊന്തരാബ്ദി കൊണ്ടുവന്നിട്ടണ്ട്.

ലോഹിതാക്ഷിൻ:—അതു ക്ഷമാന്ത്രികൾ തിർച്ചുവ്വുച്ചതുരു
തു. ഒരു അംഗാദിപ്പാലെ കൂട്ടിശായി ഒ
രംഗമില്ല. തൊൻ നോക്കെടു.

ഡാക്ടർ, കമാരഡേസന്റെ കണ്ണ പരിശോധി
ച്ച നോക്കിട്ടു കണ്ണിനു കൃഷ്ണാക്കിക്കാട്ടക്കാമെന്നു വ
ളരെ ഉറപ്പായിട്ടു പറഞ്ഞതിനാൽ ശ്രദ്ധക്രിയവും
നാതിനു കമാരഡേസന്റെ സന്ദേശാദിത്വങ്ങൾ സമുച്ചി
ച്ച. ശ്രദ്ധക്രിയ നടത്തിയതു പാലവെള്ളുക്കുറിച്ചും. കൂ
ടുക്കായിരുന്ന കമാരഡേസന്റെ കണ്ണ തെളിഞ്ഞു. അ
ഹോ! ആ വത്തമാനമരിത്തേപ്പാർഡം പ്രഭാവതിയുടെ ഒ
ദോഹികാരിക്കാരായിരുന്നുവെന്നു കിങ്കർഡം ത
നേര ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ! തന്റെ ശ്രദ്ധ, തിത്മഹാറ
യും പ്രാത്മകകളും മഹിച്ചുവെന്നായേറ്റും അഭ്യർഥക
ഡാക്ടർ കിസ്റ്റിക്കായ പരമാനന്ദം ഓരുപരിപാടി! അതു
അധികാരായ ക്കു ആനന്ദമുദ്ദേശ്യപ്പാർഡം നേരം ആ

പ്രഖ്യാതി അനുസരിച്ച് കൈ ദേവതയിൽ മിടയാക്കിമെന്നു
അവർ ഉച്ചവിക്ഷേഖണ താഴിയെന്നു.

കുമാരങ്ങൾക്കു കൂദാശ തുറക്കാം, കു
ണാമെന്നായോളി ലോമതാക്കി ആവശ്യപ്പെട്ടതു ആ
ദോതിയെ കാണണമെന്നായിരുന്നു. “എന്തിട്ട് അവ
ഒരു തനിച്ചുകണ്ണാൻ വോ. കിങ്ങളുടെ പ്രഭാവാവക്കേണ്ട
കൂട്ടത്തിൽ വെച്ചു വേണു കണ്ണാൻ. എൻ്റെ ഏറ്റവും
തിന്തന്ത്രണ അവക്കു പ്രത്യേകമാരിയാമെന്നു താൻ കി
ങ്ങളു മഹല്ലിലാ കിന്തരാം” എന്ന കുമാരങ്ങൾക്ക് പ
റഞ്ഞു. ദോഷമായിപ്പുറിണമിക്കജോ എന്ന ഭയത്തോടും
ആശക്കയോടും അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിനു പ്രഭാവതി
സംഭവിച്ചു. മുത്തിക്കാരന്മാരു കുമാരങ്ങൾക്ക് അങ്ങി
നെയ്യുവെന്നു മുട്ടിപ്പെട്ടുകയില്ല. പ്രഭാവതിയുടെ അഫ്ഫുൾ,
അരു, പ്രഭാവതി, അവളുടെ ഇള്ള സഹായിമാർ, ജല
ജാക്കി, ഇവരെല്ലാവാങ്ങുന്നിച്ച് കൈ മുഖിയിൽക്കൂടി. കതക
തുംനു കുമാരങ്ങൾക്ക് സംശയിച്ചുകൊണ്ട് അകത്തുക്കുന്ന
ചുറകു കൈ തോട്ടുനോക്കി. അതുകൊണ്ട് മരിയായി. അ
ദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം പ്രശ്നനാണി, സന്തോഷപൂർവ്വകരാ
യു ഒരു ശ്രദ്ധാ ഘൃനപ്പെട്ടവിച്ചു, “പ്രഭാവതി, പ്രഭാവതി,
നീ തന്ന എൻ്റെ പ്രഭാവതി; കിന്നമാറും എന്തിക്കു
റിയാം” എന്നപറ്റെന്നു് ഓടിച്ചേരുന്ന വീണ്ടു് പ്രഭാവതി
യുടെയുട്ടു—ജലജാക്കിയുടെപൊദ്ദേശല്ലിലായിരുന്നു.

കാഞ്ഞംപോലെ ജപല്ലിക്കുന്ന ജലജാക്കിയുടെ
ദേഹത്തുണ്ടിൽ കൂദാശയു സന്തോഷപൂർവ്വം കുറവും കൂട്ടിച്ചു.
വിജയഭാവത്തിൽ അവർ കുമാരങ്ങൾക്കു തോക്കി. അ

ദേഹത്തിന് പറവിയ അബദിം പറഞ്ഞ മനസ്സിലാക്കി നാതിന അവർ തുടർത്തില്ല.

പ്രഭാവതിയുടെ അമ്മ നാളേരെ പ്രഞ്ചങ്ങലോടെ പറഞ്ഞു. “അങ്ങങ്ങൾ തെററിപ്പോയി. അബദിം പറാറി. അതു ജലജാക്ഷിഷാണ്. ഇതാ ഇവളാണ് അവിച്ചതെ പ്രഭാവതിയിൽ.”

കുമാരജേണ്ടൻ എഴിച്ചു പ്രഭാവതിയുടെ നേരെ തിരിച്ചു. അവെള്ള ദോശങ്ങൾക്കി. ആ ദോഷവും ഭാവവും കാണാതിന താൻ ജീവിച്ചിരിക്കണമെന്നില്ലായിരുന്നുവെന്നു പ്രഭാവതിക്കു തൊന്തിപ്പോയി. കുമാരജേണ്ടന്റെ രൂപം, ആയുസ്സ്, കണ്ണിനും, ആരാഗാഡം, എത്തന്തില്ലാതെ ഒരു ദിശ, ഇവരുടും ഇടക്കംാണിരുന്നു. പ്രഭാവതിയെ പൂറി അദ്ദേഹം, വലവിധതിലും വിഷാചിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടുണ്ടു. നേരെ കണ്ണപ്പോറിം ഘാന്ധവസ്ഥിതി എത്രയോ വൃത്തസ്ഥായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു കണ്ണബ്രഹ്മയി. മനോവികാരങ്ങിം രൂപം കണ്ണറിയുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന് ഇടയായിട്ടില്ലെന്നതുകൊണ്ടു പ്രഭാവതിയുടെ രൂപം ഇഴുവിച്ചു സങ്കടത്തിന്റെജും നിരാശാഖടയാം വലിപ്പം എത്രയും അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയില്ല. എങ്കിലും അവെള്ള കണ്ണിട്ട് ആദ്യം ഉണ്ടായ ആയുസ്സും വല്ലായും കൂടാ നിലച്ചുപോരിം തന്റെ കണ്ണിനു കാഴ്ചയായതിനുവരുളാട്ട് ഇങ്ങനെയാലും നാഡികാണിക്കേണ്ടതും അദ്ദേഹത്തിനു തോറും. തകിക്ക പറവിയ അബദിം അവിശ്വസ്യയാതിന് പ്രബി പിഡിച്ചെഴുന്നതിന്” അദ്ദേഹം വാദം

മുൻ. ഒരാൾക്ക് അതിന് എറ്റവും പ്രതിഫലിയാണ്?

അ ക്ഷണം തൽ പ്രദാവതിച്ചുടെ അനുനാസമെല്ലാം അ സൗമിച്ചു് അവർം മനോരാജ്യത്തിൽ ഒക്ടോബർമ്മിശ്വ മ സീമാളിക്കുള്ളേം ഇടിഞ്ഞവിശേഷ തക്കന്നപോലെ. അതു ഇന്ത്രജില്ലക്കാരന്നും ശ്രദ്ധിയും നശിച്ചു. തന്റെ ജീവിക ഭിൽ കിന്ന് അവർക്കു പ്രദാനുകമായുണ്ടായിരുന്നു അതു മനോഹരമായ ഫോകം അപ്രദാനുകമായി. ശരിതനും, കമാരങ്ങുന്നു ഇംഗ്ലീഷ് അവക്കുടാട്ട വളരെ ദയവായിട്ടാണ് പെഞ്ചമാറിയത്. അവർം അദ്ദേഹത്തിന്റെവേണ്ടി തൊഴുിട്ടു കൂട്ടാം അദ്ദേഹം അദ്ദേഹം അത്രുന്നും കാറിയോടെ സൗമിച്ചുവരുന്നു ഒരു വാസ്തവംതനും “അവളാണ് എന്നെ ക്ഷേമിച്ചതു്, എൻ്റെ വധവും മനവുംവരിം” എന്നിങ്ങനെ തന്നെത്താനു ഒളിപ്പെട്ടതുന്നതിന് അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചതു്, ശരിതനും ഒപ്പ് അവളുടെ തനിക്കു തൊന്തിയിരുന്നു മനോവിക്കാരം അദ്ദേഹം കുറിച്ചു കൂടുതലെല്ലാ എന്നോന്തു് കുമാരങ്ങു കാലി സ്ഥിരമായിരുന്നു കൂടിത്തുന്നതുനും തന്നെത്താനും അവളുടെ സംശാരിക്കുന്നവാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കു കമിക്കു പ്രണ്ടിണ്ടായിരുന്നു അതു താല്പര്യവും സംശാരംവും ദൈവികമായും അനുഭവിച്ചുടെ അവളുടെ ശാഖും കാലാംശം കുറിച്ചു കുറിക്കുന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു് കുറിയായിരുന്നു അവളുടെ അനുനാസവും അനുനാസവും ഇംഗ്ലീഷ് അവർ താഴീക്കിക്കുന്നവാം കുമാരങ്ങുന്നു കൂടിയും പ്രജങ്ങിയും മാതൃസ്ത്രം ശൈലവശായിട്ടുള്ളതുനും അവിച്ചതു്. അവർം അടക്കാർ തന്നെയുണ്ടോ എന്നറിയുന്നതിനും ദൈവികമായും അവളുടെ മുഖമായും അവളുടെ ഫോകു

ത്തിൽ തൊട്ടുനോക്കണം ആവലും ഇരുപ്പാർശ അദ്ദേഹത്തി കില്ലേപ്പ്. ക്ഷീണിയാണ് അവർ അടച്ചില്ലായിരുന്നതി കാൽ അന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യിരുന്ന സക്തവും ഇരുപ്പാ ഇല്ല. വിചുകാരപ്പേരും കമിച്ചുകൂടിയിരിക്കുന്നോരിം കുമാരങ്ങൾക്കു പരിഞ്ഞലിം കുറം ഭേദമുണ്ടായിരുന്നു. എ) നാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളികൾ, അവരിൽ പ്രകാശം വരുത്തിക്കാട്ടതെ ഒരു ആളിലാണോ പതിഞ്ഞിരുന്നതു്? കുഴി! അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്തുമായ വസ്തു വേരുകയായിരുന്നു. സന്ദേഹം താട്ടം ഗണ്യുച്ചം ശ്രദ്ധാരലജ്ജ അഭിന യിച്ചുകൊണ്ടുകിട്ടുന്ന ജലജാക്ഷിജുട സുന്ദരമായ മുഖത്തുകൂട്ടായിരുന്നു അധികമായ അഭിനിഃവശത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കടക്കും! ഇതു് ആദ്യം ഒരു ദിവസം കൊണ്ടു കാലുദിവസം കൊണ്ടു സ്ഥാപിക്കുത്തു്. കുമേണ അധികമധികം ഒരു ഭിവായിരുന്നുകയുായിരുന്നു. എന്നാൽ കുമാരങ്ങൾക്ക് ജലജാക്ഷിയിൽ എത്രതന്നു അനുരക്കാതുകായിരുന്നു—അതു ആസക്തികില്ലാതെയാ കുന്നതിനു യളരെ പണ്ണാത്താപദേഹത്തോടെ ഗ്രഹിക്കാതിരുന്നില്ല—പ്രഭാവതിക്കു തന്റെ ഒറ്റത്തേരിന്റെ അതിസ്വന്നരിയായ ജലജാക്ഷിജുടു സന്നിധിക്കിയെങ്കു് ആദ്യം ആയി പ്രഭാവതിക്കു കണക്ക് അവർ തമിലുള്ള വൃത്താസം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു കുത്തു കുമാരങ്ങൾക്ക് ഒഴാ അബ്ദം പാരകയില്ലാക്കിയായും അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വിചുക്കിച്ചിരുന്നതിൽ കുറവായിട്ടു അവർക്കു സൗംഗംഗ്രഹിക്കുവെന്ന് ഇച്ചാഡംബത്തിനിടയാക്കിയില്ലെന്നു. പ്രഭാവതിജുടു കുത്തു ചുക്കിച്ചുള്ള ദൈഹികായ ആധിക്യങ്ങളുടെ ഭയാബദിയില്ലെന്നു അഭിനിഃവശം സുമുഖിയും ത

നിൽ അത്രുന്നം അനരക്ഷയുമായ പ്രഭാവതിയെ കാണാമ്പോൾ അവർക്കു സൗഖ്യങ്ങൾപോരുന്നു അഭിപ്രായം തോറ്റാനെത്തന്നേനു? അദ്ദേഹത്തിന് അവളിലുള്ള അന്തരാശം ഉറപ്പുംഡായിരുന്നു. അതുബാറുംപ്ലാസ്റ്റിക്ക് ദയാലു ശമ്പളാന്തവഴ്ത്തമായ ജലജാക്സി അവളുടെ മറിക്കായങ്ങളും, തുംഗാരങ്ങളുംകൊണ്ടുകൊണ്ടുനേരുന്നു വരീകരിച്ച് അവർക്ക് അധികാക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനു തല്ലാലുമുണ്ടായ ആ ഭേദം കുറുമ്പെ കുറഞ്ഞുപോകാനായിരുന്നുള്ളതും, എഡു! പ്രഭാവതി! കമാരുനേരുന്ന് ഇപ്പോൾ അവളുടെ സഹായവും ആവശ്യമില്ല, അവളെ കാണണമെന്നാറുവായില്ല, അവളിൽ അന്തരാശവുമില്ല. കൂടിനു കൂടികൂടി ഇപ്പോഴത്തെ ഇംഗ്ലീഷാവദേവയും തമിൽ താരതമ്പ്രപ്പുട്ടണ്ണരു അവർക്കു ഭിന്നമായിത്തീർന്ന്. അവർക്ക് അന്തരോട്ടം കരാവലാതിയും പറഞ്ഞില്ല; മിണ്ണാതെ അവളുടെ മരിപ്പുകളുമുംപോളിരുന്നു, കതകുമടച്ചു കുലയുകയായിരുന്നു ജോലി. പ്രഭാവതിയുടെ അച്ചൻ പകൽ അധികസമയവും വിട്ടില്ലണായിരിക്കുന്നു. അമു ഗൃഹങ്ങാലികളിൽ പുന്നെടുപ്പിനിക്കും പ്രഭാവതി അവളുടെ മരിപ്പുമായിരിക്കും. അങ്ങേക്കു കമാരുനേരുന്നും ജലജാക്സികളും തന്ത്രാച്ചിരിക്കുന്നതിനു പല അവസരങ്ങളും ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് അവളുടെ പേരിൽ തോനി തുടങ്ങിയ ഭേദവും അഭിനിവേശവും വല്പിപ്പിക്കുന്നതിനു അവർക്ക് പ്രയതിക്കുംചെയ്യു. പ്രഭാവതി ആക്കട്ട തന്റെ ആവത്തിന്റെ പരിക്കാശ്ചയപ്പുറി അറിവില്ലാതെ, കല്പാണം കഴിത്തെ കൂറുനേരുന്നുനോടു തന്ത്രാച്ചിനും എത്രമാറ്റം മണ്ണവും കൈതിച്ചുമുണ്ടുനോ അദ്ദേഹത്തിനു ഉന്നസ്ഥിതാക്ക

സോറം—വിവാഹാനന്തരം അവളുടെ പ്രണയം മുദൽ പുശ്ചന്നതിന് അധികം സന്ദർഭവുണ്ടെല്ലാ—അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പ് തങ്ങാട്ടണാമിങ്ങനും പ്രായം സന്ദേശവും തിരിച്ചണാമിക്കാത്തുമെന്ന ചിലപ്പോൾ ആര്യമാരണായിരുന്നു. അതു കൊശകൊണ്ടു മാത്രമേ ഇരുപ്പാർഡം അവർിട്ടെ സപ്ലൈമെഷിലും സന്ദേശവുണ്ടായിരുന്നു. വിവാഹം വേഗം നടത്തണമെന്നു ഇരുപ്പാഴം കൂടാരമേഖല വിബ്ബന്നിക്കാണുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അനും ഇന്നും ആ വാക്കുകൾക്കു എത്ര സപരിദേശവുണ്ടായിരുന്നു! ഇരുപ്പാർഡം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതിലധികം അവശ്യത്വം നാഡിക്കടിനിടയാക്കാതെന്നു അംഗീക്രൗഢിയാണ് മാത്രമേ ഒരുപ്പും അതുവരുമിച്ചു. കമ്പ്യൂണിക്ടീഫീൽഡിൽ അവളുടെ ഭാഷാഭേദങ്ങളും കിലോക്കോറും ഇരുപ്പാരം വ്യാദമായതിനു കുറവുണ്ടാക്കുമെന്നായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു അവളുടെ അനുരാഗം പൊരുസ്തായി, എക്കിലും അവശ്യത്വം നാഡിക്കടിനിടയാക്കാതെന്നു അംഗീകാരം പൊരുസ്തായി, എക്കിലും അവശ്യത്വം നാഡിക്കടിനിടയാക്കാതെന്നു അംഗീകാരം പൊരുസ്തായിരുന്നു. ഇവയും തന്റെ സ്ഥാനാന്തരങ്ങൾക്കും സന്ധിത്തിനും അവശ്യിക്കാരിയാക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം സവാത്തുനുാതുവാൻ അനുഗ്രഹിക്കും പ്രയതിജ്ഞയും ചെയ്യു. ഇതിനി-ജ്ഞീ അദ്ദേഹത്തിനെ വശംവദനാക്കുന്നതിനൊക്കെടുത്തിരുന്നു. ജലജാക്ഷി അതു വകു ശ്രദ്ധാലീൽ നിന്നു കുട്ടം പരിമാറില്ല. അവളുടെ സഹവാസം കൊണ്ടു അവളുടെ സെഉട്ടംസ്റ്റുതിനും മായുള്ള സഹവാസം കൊണ്ടു അവളുടെ സെഉട്ടംസ്റ്റുതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേലുണ്ടായിരുന്നു ശേഷി വലിക്കും ചെയ്യു. ഹാ! കുഞ്ഞം! പ്രഭാവതി! നിന്റെ പ്രാത്മകരിക്കും ബുദ്ധിമുട്ടിനും എറ്റുമാതിരി പ്രതിഫലം അവർ വട്ടം കുട്ടിനു?

പ്രഭാവതിയുടെ വീട്ടിന്റെ പിൻഡാഗത്തായി ഒരു ഉദ്ധാനവും അവിടെ ഒരു ചൊറിയ ലാതാമണ്ഡലപ്രദശായി കുന്ന്. കുമാരങ്ങേന്നുകുന്നം പ്രഭാവതിയുമൊന്തിച്ചു സന്ദർശിക്കുന്ന വലാമേള്ളുകളിൽ അവിടെയിൽനിന്നും സ്ഥാപനുവച്ച നഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്രാക്കടക്കമായ അക്കാലം ഇന്തി തിരിച്ചു കിട്ടുന്നതാണോ? ഒരു ദിവസം പ്രഭാവതി അവളെ ഒരു ദിവസിൽ വ്യൂസനിച്ചിരിക്കുന്നോരും ഉദ്ധാനത്തിൽ കുമാരങ്ങേന്നു വിശദയുടെ കാദം കേട്ട് സപ്ലാങ്കാലം മുകു അവർ തമിലിനു സമിതി കാർമ്മവന്ന് അപ്പോൾ അവർക്ക് കരഞ്ഞുപോകി. ചുട്ടിലും അതു സംഗ്രഹിതം കേട്ട് പ്പോൾ അരുളുടെ മനസ്സിനു വളരെ ശോന്തതയും കേതാനി. അതു ക്ഷണത്തിൽ കുമാരങ്ങേന്നു അവർക്കു പ്രീയ തരങ്ങായി രീതിം. അഭിരാതം ഭാവിച്ചു ഇഴക്കിടക്കായി അവർക്ക് അദ്ദേഹത്തിനെ വേണ്ടുമോലെ ഉപചാരിക്കാതെ കുഞ്ഞുത്തിനു തന്നെത്താൻ കുറവുണ്ടാക്കി. അവർക്കു അദ്ദേഹത്തിനു കാട്ടുവാറും അന്നരാശാ ക്രാക്കാഡ്സ്റ്റു തെ മരറാജവിധത്തിലും അവർക്കു അദ്ദേഹത്തിനെ ലഭിക്കുന്നതിനു ഷോഗ്രതയില്ലെന്നായിരുന്നു അതു സാധിക്കുന്ന വിചാരം. ‘‘ഒക്കെക്കു ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം മാത്രമേ അവിടെ ഉള്ളായിരിക്കും. ഈ പാട്ട് ചുട്ടിക്കു വളരെ ഇഷ്ടം എന്നിട്ടുതാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിനെന്നില്ലാം. അദ്ദേഹം ഏകാനം പോകാം.’’ ഇങ്ങനെ ആലോച്ചിച്ചുകൊണ്ട് അവർ പത്രക്കു ഉദ്ധാനത്തിലേക്കു ചുറവുണ്ട്. മുറിയിൽ നിന്നും വെളിയിലിറഞ്ഞിയും ഉടൻ തന്നെ വിശദയുടെ ശൈലി കിന്ന്. അടുള്ളതുപോലും ചിലക്കുടെ സംസാരവും കേട്ട്. ജുലജുക്കി സങ്കരപ്പുകളും കുമാരങ്ങേന്നു സമാധാ

നെപ്പുട്ടിളക്കുമായിരുന്നു. പ്രദാവതിയുടെ ഉന്നല്ലിൽ എപ്പോൾ ചില അനിഷ്ടാശങ്കരിം തോന്തി. പിന്നീട് അവ ഒരു പാദങ്ങൾം മുന്നോട്ട് നിങ്ങിക്കില്ല.

ജലജാക്ഷി പ്രാഞ്ചാഃ അതെ, അതെ- ഏന്ന മറന്നൊക്കെനം, അവരെല്ല കൂദാശാം കഴിഞ്ഞാളെനം. എന്ന ഏന്നാതേതക്കും മറന്നൊക്കെനം, കുറച്ചാർഥ കഴിഞ്ഞു ദേശക്കു അവിട്ടു ഒഹരാങ്ക്രമത്തിയുടെ സപ്രത്യോക്ഷിക്കുമ്പോൾ. പിന്നു—തോൻ—എന്ന ക്ഷുണ്ണിക്കെനു! അറിക്കു തേങ്ങിരുജ്ജം സുഖക്കെടിടയാക്കിയതിനു എന്തിക്കു മുള്ളതരുണം. എന്തിക്കു ശിക്ഷ വേദാംഗങ്ങളും എന്തിനു നെന്നുവാടിപ്പാറിഞ്ഞു. അവിടാനുകരിച്ചുള്ള തേണ്ടുകൊണ്ട്—ഒരുപാഠം പ്രായാന്തര ജലജാക്ഷി വിഞ്ഞി വിഞ്ഞി കൂരണ്ണു.

കരാരണ്ണന്നൻ:—അണ്ണു! ജലജാക്ഷി! ഇങ്ങനെന്ന പറയുന്നതെ! തോൻ മരാകുതുള്ളനാണ്. തോൻ തന്ന യാണ് തെറവകാരൻ. നിങ്ങളോട് രണ്ടുപേരും ഒരും നാലുക്കും തോൻ പെയ്യുന്നത്. എന്തിനു ഇന്ത്യക്കരിക്കു എഴുപ്പാം നിന്നു കാണാറോരും ആക്ഷണം മുതൽ എന്തിനും ജീവിതം കൂടാതുകി കുറവാലു എന്തിക്കുതോന്തി. സുഞ്ജങ്ങലാലും തിരുന്നു മുഖത്തിനോളം ദോദ എന്തിക്കു തോന്തിക്കി ദിക്കുന്നത്? എന്തിനു സന്തല്ലിലെ വ്യംഗ്യം ഇന്ത്യ

പ്രേരന മാതൃകയാം, തൊൻ ഇതന്നവിക്കണ്ണറ
നാണ്. നിന്നെ ഫോറ്റോഫിച്ചു് നിന്നക്കും തൊനിങ്ങെറ
വ്യസനത്തിന്റെയാക്കിയപ്പോ. എൻ്റെ ദേഹവും,
ദൈനവും, സഖ്യത്വം എന്നല്ല സവംസപവും പ്രഭാ
വത്തിക്കാതെന. എൻ്റെ ജലജാക്ഷി! എന്ന ഇങ്ങ
നെ ദോഷങ്ങതെ! എനിക്കെ മരിച്ച പ്രവർത്തിക്കാ
മോ? സപ്പച്ചന്തതിൽപ്പോലും പാടില്ലോ എന്ന ന
ന്തികടാണോ! എനിക്കു അനുകൂലാണെങ്കിൽ എന്റെ ക
ണ്ണുകാണ്ടുതന്നെ എന്ന പ്രയോജനം? എനിക്കു നി
നൊ കാണാൻ സാധിക്കുന്നിരുത്തുന്നാം? അവളുടെ
സുവാതിനാണെങ്കിൽ എൻ്റെ സവംസപവും സ്വല്പിക്കി
ക്കുന്നതിനും തൊൻ തയാറായിരിക്കണ്ണെങ്കേ?

ഇതിലധികം കേട്ട കില്ലുന്നതിനു പ്രഭാവതിക്കു ദേ
ം വന്നില്ലോ. വന്നപോലെ സാവധാനത്തിൽ കിഴ്ച്ചു
ഡാക്കി അവർക്കു സപ്രത മുറിക്കില്ലെങ്കും തന്നെ തിരിച്ചുപോയി.
ഇങ്ങോട്ടു വന്നപ്പോഴിത്തെ അവളുടെ അനുശോഭം, ഇങ്ങോടു
തെത്തെ കിരാശാഖം—എം! കുഞ്ഞു!

അന്നു വെവുക്കുന്നും കൂടാരംസന്നു അട്ടേറുത്തി
നും മുഖിൽ തകിച്ചിരിക്കുന്നും അഴരാ കൊടം വാ
ത്രിൽ ഉന്നായി നോരുട്ടി. ‘അക്കത്തുവരാം’ എന്ന കുറം
രണ്ടുനും പറഞ്ഞെ ഉടനെ പ്രഭാവതി അക്കത്തുക്കുകേ
റി. ആവലെ കുഞ്ഞുപോം അട്ടേറുത്തിനും മുഖം വല്ലോ

തൊഡ്യായി വേഗം ചെന്ന അവരെ ഏക്കിയ്ക്കു പിടിച്ചു അക്കലീക്കുത്താൻ ഭാവിക്കുയായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രഭാവതി മറ്റൊരു തച്ചത്രം. അല്ലോ അക്കാദ്യ അദ്ദേഹത്തിനു അഭിമുഖമായി ഒരു പ്രീംത്തിലിരുന്നു.

പ്രഭാവതി:—എൻറു—അല്ല—യജമാനൻ, എന്തിക്കു ഒരു കാഞ്ഞം പറയാൻണ്. മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കാണം പറഞ്ഞു തീക്കുന്നതുനുണ്ടെന്നാണു അല്ലെങ്കിൽ. എക്കിലും എങ്ങനെന്നയാണു സ്ഥാപിച്ചായി പറയേണ്ടതുനു എന്തിക്കാവിയാൻ വയ്ക്കു. യജമാനൻ എന്നോടു മുമ്പിയരുളു—

അവർ പറയാൻ ഭാവിക്കുന്നതുനുണ്ടെന്നു എന്തു ദേശം ഒരു സംശയം കുറാറ്റേണ്ടുനു തോന്തിക്കു മുട്ടുകു സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയതിനു അല്ലോ അക്കിൾക്കും പ്രഭാവതി തടങ്കുകൊണ്ടു തുടൻപറഞ്ഞു:

പ്രഭാവതി:—അവിടുന്തുക്കു എന്ന കുറെ താല്പര്യം യിങ്ങനു അക്കാലത്രുതുനുണ്ടു “അവിടുന്തുക്കു ദോഷി ആവളല്ല എന്താൻ: എന്ന കണ്ടു കഴിത്തൊൽ പ്രീ എന്ന അവിടുന്ന സ്ത്രീക്കുമാരില്ല” എന്ന പലപ്പോഴും എന്താൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു കാംക്കാണുണ്ടു. അനുഭവത്തു എന്തോ സംശയം ഇന്ത്യാർക്കു തീച്ചുകൂടി. കാജടനായിങ്ങനുതുക്കാണ്ടാണു അവിച്ചുനുണ്ടു സ്ത്രീ വിചുതം. എങ്ങനെന്നായാലും അവിടുന്ന സൗഖ്യവും മായിക്കണ്ണാടുനു എന്തിക്കാഗ്രഹമുണ്ടു. എന്താൻ പറയുന്നതു അതിശയേഖാക്കിയല്ലോ ഇംഗ്ലീഷാനിയും. ഇന്തിയും, ഇന്തു സ്വാക്ഷരാട്ടന്റും, ഇതിലും

കിസ്സാരജാരിക്കു വല്ല കാഴ്ചയും അവി ട്രേതെങ്കി വേണ്ടി വികസപ്പേരേക്കു തന്ത്രിലോ അതി കൂട്ടിരെത്താ അങ്ങേ അറബം ധാതാളും ദിൽ കൂട്ട ചുവാകാഡം തൊന്തൊയുകമുണ്ട്. തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ ദ്രോഗിക്കു കിട്ടുന്ന സമയം, സ്റ്റോർജ്ജാത്തു ഭാവ യും സംശയാഖ്യമില്ലാത്ത വാക്കും അതിനിന്മിൽ ഏറ്റവും ദ്രോഗിക്കു കാണുന്നതു മുഖ്യമാണ്. തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ ദ്രോഗിക്കു കിട്ടുന്ന സമയം, സ്റ്റോർജ്ജാത്തു ഭാവ യും സംശയാഖ്യമില്ലാത്ത വാക്കും അതിനിന്മിൽ ഏറ്റവും ദ്രോഗിക്കു കാണുന്നതു മുഖ്യമാണ്.”

ഇരുച്ചുപറന്നോള്ളാൻ അവധിക്കു കരുച്ചിൽ യാം. അവളുടെ അനുക്രമം കുറാരസേനന്റെ എദ്ദേത്തിൽ ഒരു രണ്ടിൽ ഒപ്പാലെ തരിച്ചു അവരെ രണ്ടാമത്തും തടങ്കുവാൻ ശേഷതന്നുകൊണ്ടു റണ്ടു വൈക്കക്കാണ്ടു മുഖ്യമായി, അവി എടുത്തു.

പ്രഭാവതി പിന്നും പാത്രം മുട്ടാൻ. “തൊന്തു വിഹാരിച്ചിന്നുത്തുംപാലെ തന്നെ എല്ലാം വന്നുകൂട്ടി. അവിടുതെരുക്കു കാണാൻ വയ്ക്കാതിരുന്ന സമയം ഈ സാധ്യ വിന്ന വാസ്തുവത്തിൽ ഇല്ലാത്തവിന്നു സൗഖ്യം അവി ടന്നെ സൗഖ്യത്തിൽ ഉണ്ടാക്കി ദ്രോഗിച്ചു. കണ്ണ മുള്ളാം അതിനു നിവൃത്തിയില്ലാതെനാണി. ദ്രോഗിച്ചു അവിടു അവിടു ദ്രോഗിച്ചു കല്പാണം കഴിഞ്ഞായിരിക്കും നിന്നും ചില്ലിച്ചിരുന്നു. പാക്കു തൊന്തു സരൂതു കൂടി പിണ്ടി. ദ്രോഗിക്കും അഭിന്നാനുണ്ട്. അന്നു സ്റ്റോർജ്ജാഡം അവിടുതെ അതിനുസാരിച്ചിട്ടും. ഇരുപ്പാർശം ദ്രോഗിച്ചു നാഡിച്ചു. അരു വിധത്തിൽ സമയത്തിനുന്നതിനു ദ്രോഗിക്കു നാഡിച്ചു. തൊന്തു അവിടുതെ കുററം പറഞ്ഞി നില്ക്കു. ഇങ്ങിനെ യാം

തെളിവിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതു മുഖ്യ തന്നെ അരിയാദായിരുത്തുകാണ്ട് തൊൻ കിട്ടു സ്വീച്ച് ദൈഖിക്കുന്ന കാരിക്കാടുകൾ. അതും പൊക്കാട്. എന്തിക്കില്ലോപ്പാർഡ് സ്റ്റൂ സന്ധാധാനമായിരിക്കുന്നു. നുംബില്ലോപ്പാർഡ് പിരിക്കാം. അവിടുതെക്കു ജലഭാക്ഷിരുത്തുങ്ങാം മേഘവം; അതു തോന്തിയതു സ്പാഡാവിക്കുമാണ്. അവർക്കു അവിടുതെക്കു റിച്ചും താല്പര്യമുണ്ട്. അതിലും കുറഞ്ഞ അനുശ്രദ്ധപ്പുടാക്കില്ല. ഏന്തിക്കും ഒരു ദിവസത്താളിൽ അവർക്കു മേഘവം കാണുന്നുണ്ടോ നോന്നുണ്ടു. അവളുടെ വിടുതൽ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന തുടങ്ങിട്ടു അരും കാലാദേവ അനുശ്രദ്ധിച്ചു. എന്തിലും എന്തിക്കു തോന്തിയതുപോലെയുള്ള ദേഹിച്ചു, നുംബിലും അവർക്കുംഡാക്കില്ല. ഏന്താണുന്നുണ്ടു, അവം ബുറ്റ് സുദിരിഞ്ഞാണ്; അവളും എല്ലാവർക്കും മോററം തോന്നുന്നതും സാധാരണമാണ്. അതുകൊണ്ടു അന്തു അവർക്കുമുന്തു കരവക്കാരായിട്ടുണ്ട്. അവർ ഗണിച്ചിരിക്കുന്നതും, എന്തിക്കും കൈയ്ക്കുന്നുണ്ടോ. കുദേശ അവർക്കു എന്തെന്നും മുന്തുവും ഉണ്ടാക്കാം എന്നിരിക്കും. ഇംഗ്രേസ് അതിനു സംഗതിയാക്കുട്ടു! എന്നാൽ തൊൻ ഫോകസ്, ഇന്തി ഓലും നുംബിക്കു കാണാൻ സാധിക്കുംവന്നുണ്ടു. അതുകൊണ്ടു തൊൻ പോകുന്നു. അവിടുതെക്കു സമലുത്തുക്കു അവിടുതെക്കു വിതരിക്കുന്നതിനും എന്തുവും വരിക്കുയിരിക്കും ഫേയിഡാക്കിവാലും. തൊന്തിതാ ഫോകസ്”.

എലാറി എഴിച്ചു ഫോകസായി തിരിക്കുപ്പാർഡ് കുറാരണേന്നും അവളുടെ കഴുത്തിനുകുഞ്ഞു. പിടിച്ചു. തന്നെ

രവ

താൻ ശപിച്ചും നിന്തിച്ചും അവളുടെ നിഖയം ഭേദമെല്ലാ ക്രാന്തികാഗ്രഹിച്ചും പലവിധ ദന്താവികാരങ്ങളാക്കുന്ന കൂർജ്ജസന്ധ് വാഗ്പണ്ടം തുടങ്ങി.

“പ്രഭാവരീ! പ്രഭാവതീ! എൻറെ—എൻറെ പ്രഭാവതി! കില്ലേ! താൻ പരഞ്ഞാതു കേൾക്കു, താൻ നിന്മാട്ടു കുതാളിതകാണിച്ചുപോരി ജലജാക്ഷിലുടെ സൗന്ദര്യം കണ്ടു മയ്യുന്നിനാം തമിലുള്ളതു ബന്ധത്തിന്റെ ശക്തി ആ ലോഹിക്കാതെ കൂർജ്ജനാരങ്ഗതുകു എൻറെ കുത്രും തന്ന താൻ മറന്നുവരാണ്. ക്ഷമിക്കണാം! എനിക്കു മാസ്തു തരണം! എൻറെ ബുദ്ധിലും മാറിക്കഴിഞ്ഞു. എനിക്കു നിന്മാട്ടു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹമെല്ലാം ആദിരൈ തോന്തി കഴിഞ്ഞു. എന്നു ഉദ്ഘേഷിക്കാതെ! നീ നിമിത്തം എൻറെ കണ്ണുകൾക്കുണ്ടായ കാഴ്ചയുടെനുമുകിക്കു ശപിക്കാനിടയാക്കാതെ! താൻ പരഞ്ഞാതു സത്രുമാണോ എന്ന കാം പരീക്ഷിച്ചു നോക്കു, കുറിക്കൽ മതി. ഇനി എൻനക്കിലും എൻറെ എദ്ദും കിന്നിൽ നിന്നു ഭിന്നിക്കാഡാണുകു അപ്പോൾ എന്ന ശിക്ഷിച്ചുള്ളത്.”

അദ്ദേഹം എൻതല്ലാം പറത്തിട്ടും അവളുടെ നിഖയത്തിനിളിക്കും തട്ടിക്കിട്ടു. തല്ലുലമുണ്ടായ പദ്ധതാപം കൊണ്ടു മതിഭരിക്കാമായിരുന്നു. അതു കുട്ടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷപുകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു അവളുടെ അഭിമാനം അനവലിച്ചില്ല. അവളുമാജുള്ള ബന്ധത്തിൽ നിന്നു അദ്ദേഹത്തിനേ വിച്ഛേരിതം അവളുടെ കുത്രുമാണുന്നു അവർം വിശ്വസിച്ചു. അതുകൊണ്ട്

രം

അപേക്ഷയിൽ അപേക്ഷകളിലും ക്ലോറിങ്മെസ്റ്റും വുത്തമായി കലാശിച്ചുതേയുള്ള. ഒരു ദിവസം കമാരണേന്ന് പറഞ്ഞേ.

കമാ:—ഞാൻ പരഞ്ഞതിലോന്നിലും നിനക്കു വിശ്വാസിപ്പി. ഇരിക്കേട്ട്, നിന്നും അക്കുട്ട് മുഖാരെ കാത്തകിലും എന്നോട് ഒരുക്കാനിക്കു. എന്തു താഴുമ്പുത്താടകയാണ് അവർ നാശം വിഹാരം മുതിക്കിച്ചിരിക്കുന്നത്. വള്ളു കാലത്ത് അവരെ വുസനിപ്പിക്കുന്നതു കൊള്ളുമ്പോൾ?

പുണഃ:—ആ സംശയിക്കിൽ അവിട്ടനാട്ടം വിശ്വാര പ്രേരണം. അതെല്ലാം ഞാനേറു. അവിട്ടനാട്ടം റി ആരും കിററം പരയാനിടയാക്കാതെ ഞാൻ നോക്കിക്കൊള്ളും. ഒരുക്കാഞ്ചും മാറ്റം ചെയ്യണമെന്ന് ഏകിക്കാറുമെന്നുണ്ട്. ഒരു മഡ്യൂസിക്കുറം അഞ്ചു അനുഗ്രഹമുണ്ടാക്കാതെയിരിക്കുന്നു. ജലജാക്ഷിയും അവിട്ടനാട്ടിട്ടുള്ള കല്പാണം മുലാഷിക്കുന്നതു് ഇവിടെവെച്ചുണ്ട്. എന്തിലീതിൽ വുസന്മുഖാണുണ്ടാവിക്കുന്നതു് അവിട്ടനാട്ടം വിഷാദിക്കേണ്ടു. അവിട്ടനം സുവശാസിക്കുന്നതു് എന്തിക്കു സദാചാരമാണ്. അവിട്ടനെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നതിനും സഹായിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടു് എന്നും വിചാരം വരുന്നതു് അവിട്ടനാശിനിയും അവിട്ടനാട്ടം വിശ്വാദിക്കേണ്ടു. ഇപ്പോൾ അവിട്ടനും സകല ശൈലീലക്കും നാശിക്കും!

ഉംഗനെ പറഞ്ഞു പ്രഭാവതി പത്രക്ക ആ മരിയിൽ കിന്നിന്നിപ്പോയി. കുന്നാരുസന്തനോ? അദ്ദേഹം അന്യകാഡിക്കാഡ്യൂമിലും ഉണ്ടായിരുന്നതിലും ഡീക്കുടിയിലും ഒരു അന്യകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും അതിൽ വുച്ചു. അന്നാരാത്രിയിൽ തന്ന പ്രഭാവതി അമ്മയുടെ അട്ടക്കർ ചെന്ന വിവാഹപ്പോം പറഞ്ഞു. മുഖം പുലം പറഞ്ഞു സമ്മതിപ്പിക്കുന്നതിനു കിരാതയ്ക്കും തക്കിക്കുണ്ടി വന്നുകിലും ഒരു ദിവിൽ യുക്തികൊണ്ട് പ്രഭാവതി നേര ജയിച്ചു. അച്ചുവന്ന വിവാഹ ധരിപ്പിക്കുന്നു ചുംതല അമ്മയു എല്ലാം. തന്റെ ഗൃഹമാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നുള്ള ഭോധം പ്രഭാവതിക്കു വളരെ ആശ്രപ്പാനും നൽകുന്നതിനില്ല. വലിയമുരുക്കു കാണാൻ വിജയപട്ടം തത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര കീടി കീടി വൈഴ്സിക്കുന്നതിനാണ്. ഇന്തി അതിനു താഴുമിണാൻ പാടിക്കുന്ന കിരുക്കിച്ചു പിരോദിവസം രംബിലെ അന്നാൽ വിജയപട്ടംതിങ്കൾ കു ചുരുപ്പുകു പോകുന്നും ചെയ്യു.

പ്രഭാവതിയുടെ അച്ചുവന്നുള്ള വലിയ ദുരിതം കിരുക്കായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരും കുമാരസേനനും പരിശീലനയാക്കുക കിട്ടം പറക്കുകയാക്കുക ചെയ്തിപ്പു. എക്കിലും അവരുടെ മുഖത്തു പ്രത്യുമക്കാഡ്യൂഡായിരുന്ന ഭാവം ദേശം കണ്ണുകാഡിരംകുന്നതിനു കുമാരസേനനും ഒന്നില്ല സമ്മതിച്ചിപ്പു. അദ്ദേഹം അവരുടെ വിചിത്രവിച്ചു ചുംബി ഉണ്ടു. വളരെ ദിവസത്തേക്കു കുമാരസേനൻ ജലജാക്ഷിയ കാൺകുപ്പോലും ചെയ്യാണെന്നു കണ്ടിട്ടുകൂടി. എന്നാൽ കുടുംബ വിവനങ്ങളും ദാദോഹരം അവളുടെ സൗം

ഘ്രാന്തിനം വാലികരണത്തിനും അധികാരായി മല്ലികാ
ചുരംവിട്ടു കിറേ ദ്രോഹയ്ക്കു തെ സ്ഥലത്തു വച്ച് അവർ
തമിലുള്ള റിവാഹവും അംഗിരായി തടസ്സം, ജലജാക്ഷി
ക്കു ഇതിലെയിക്കും കൈ സൗഖ്യത വരാന്ന പ്ലി- ഉടൻ
തന്നെ ആ അഞ്ച് ദാഡി ദ്രോഹത്തിനും അവിടുതെ പ്രധാന
നശഭ്രത്തിലേക്കു ചേപാക്കുകയും ചെയ്തു. കൂദ്രാണ്ണത്തിനും ഒ
സുതന്നു കൂദാരക്ഷസന്ധി, അദ്ദേഹത്തെ സദ്ദു ചേരുകി
പ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു മനസ്സാക്കിയിരുന്ന ദാഡി സമാധാനത്തെപ്പും
ചതുരാന്തിജാവേദി പ്രഭാവതിജീവ അച്ചും കൈ ഉ
ദ്രോഗക്കുറാം ചക്രാന്തുക്കുന്നതിനും ശുശ്രാവകാണ്ഡി
രിക്കയായിരുന്നു. അതു സാധിക്കുമ്പോൾ ചെയ്തു. മല്ലികാ
ചുരാളും ഇക്കാ താഴസിക്കുന്നതു അവർക്ക് അതു സദ്ദേഹം
ഡ്രൂപദായിരിക്കുമ്പോൾപ്പുന്നുവിച്ചു അധികാ, ദ്രോഹത്തെ
മഹാബാം പട്ടണത്തിലായിരുന്നു പ്രഭാവതിജീവ അച്ചു
നു ഉഃദ്രാഗത്തിനു ഏറ്റപ്പുള്ള ചെയ്തു. രൂഖാശിരം ഭ
രഭിഷാനം കൂദാരക്ഷസന്ധി നല്ലവിജ്ഞാനാരാധിക്കുന്നതു
കൊണ്ടു തന്നും സംരാജ്ഞിപ്രിയത്താണു അങ്ങാർക്കു
ഇം ഭാഗ്യത്തിനിടയായതെന്നുള്ള വാസ്തവം കിട്ടാതോസു
നന്ന് വരുത്തു ശ്രദ്ധായി വെച്ചുതു. വിച്ചാരിച്ചിരിക്കു
തെ ഇം കൂദാരം കിട്ടിയതു തന്നും ദ്രോഗതക്കാണ്ടു
മാറ്റുണ്ടെന്നും ശ്രദ്ധാശം സത്രവാശമായ ആ ഘുഖ്യന്
വിപ്രസിക്കുമ്പോൾ ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞു. കിട്ടാതോസനും
വേർപ്പാട്ടു കൊണ്ടു തന്നീക്കു വ്യഞ്ജനമുള്ള പ്രത്യേകതിനും
ദ്രോഹത്തിനും പ്രാണത്തു വേറും വാസ്തവായിരുന്നു. അ
ദ്രോഹം സദ്ദേഹം കുറച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തൊന്ത്രണതിനും സക്കു

പ്രേക്ഷ എന്നായിരുന്ന് അവളുടെ വിചാരം അവർ സൗഗ്രഹിലയായിരുന്നുകിലും സ്ഥിരമുഖിയായിരുന്നു. താൻ എഴുതകിലുമൊന്ന് നിങ്ങളില്ലാൽ അതു നടത്തുന്ന തിന്മ വേദം തങ്കൾടവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. കുഴ്ചി ആ പതിനെഴുവാണും പ്രായം ഒരു പ്രാം അവർ തന്റെയെ വിശദപ്രാംക്കുത്തിൽ പോകി ഭേദം നടത്താ തിരിച്ചുവന്നാതോന്ന് അവളുടെ ദൈഷ്ടം തിന്മ കുറഞ്ഞുണ്ടായിരുന്നു. മുഴുവൻ ഉള്ള ഒരു അവരുടെക്കാണ്ട് അവരുടെ പ്രേക്ഷകിലും അവളുടെ സഹാരവാരുടുമുണ്ടാണും പോകില്ലോ. വയസ്സുചെന്ന മാതാപിതാക്കരാക്ക് അവളുണ്ടാതെ മറ്റാരാണവലംബോ? അവർക്കുവേണ്ട കൂദുഷകർച്ചെയ്യു് അവരെ പരിചരിച്ചു കൊണ്ട് പ്രഭാവതി ക്രമിയം സഹായാനമായി കാലഘക്ഷ പം ചെയ്യു്. ആരിടജ്ജു് അവരുടെ നേരുടെതന്മാരിലോ രാഖി അവിടെത്തെ പ്രധാന നശരത്തിൽ പോകിരുന്ന ഫോറിഡ അവിടെവെച്ചു ജലജാക്ഷിലും കണ്ണുവെന്നും വലിയ പ്രതാവനായിരും ആവശ്യംവരുത്തിട്ടാണു് അവളുടെ ഇ ഫോറിഡെ ഇരിപ്പേരും അയാൾ തിരിച്ചുവന്ന സമയം പ്രഭാവരിച്ചെടു വിച്ചുകാരോടു പറയുകയുണ്ടായി. കുമാര സേതുവൻറെ ഒത്തു പാനമൊന്നും അവൻ കേട്ടതുമില്ല.

ഇ കാലാന്തരം ആ രാജ്യം വളരെ അനാമസ്യിതിവി ലാക്കിരുന്നു. രാജാവും പ്രജകളുംനായി തീരെ സ്വാദേച്യച്ച യിന്നുതാക്കിട്ടു്, അങ്ങനെയും ശവഞ്ചിന വിപരീതനായി കൂടു ക്രിക്കെട്ടുകൂട്ടു ചില ലംബളകളും മറ്റും തുടങ്ങിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. പെത്രോസ് അതു് കൈ വലിയ കലാപമായികലാ ശീമിച്ചു. അക്കിന്തു കാരണങ്ങൾ ചാരിത്ര്യസംബന്ധവും രാ

രണ്ട്

ജു കാഞ്ഞവിഷയവും താഴിക്കുള്ളതാക്കരക്കാണ്ട് നമ്മൾ അതു വിസ്തിച്ചിട്ടാവല്ലെല്ലോ. നമ്മുടെ കുമാരങ്ങൾ യോജിച്ചിട്ടുള്ള തുഡാറും നമ്മൾ കൊണ്ടിരാൽ ഒരി, 'ദാദാദര' എന്നും അതി ധീരനായ ഒരു യോദ്ധാവും രാജാവിന്റെതന്നെ യുദ്ധം തത്തിനും പുതിയ ദാദാദരാം കീഴിൽ സംഖ്യയില്ലാതെ അതുള്ളകൾ ചെന്ന ചേൻ, കുണ്ണത്തിൽ ഒരു വലിയ ചേസ ന്റുമാരി രാജാവിന്റെ നേർക്കു യുദ്ധത്തിന് ഘുറ്റപ്പാടായി. പെഞ്ചാർ അധികാരാശവും ശരൂപക്ഷത്തിലായിരുന്നു ഏകില്ലോ സപ്ലൈ ചിലർ രാജക്കൾക്കില്ലമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രഭാവതിയുടെ കെടംബാതാസിച്ചിരുന്നു പട്ടണം ഇള്ളിട്ടു തത്തിലായിരുന്നുള്ളകാണ്ട് അവിടെയുള്ള ഘുഞ്ചിനാരോപ്പാരങ്ങം ശരൂക്കേണ്ടതിനുംനേതൃത്വം സന്നദ്ധരായിരുന്നു. പ്രഭാവതിയുടെ ദുർഭാഗ്യം അംഗീക്കേണ്ട മുന്നണിയിൽതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ശരൂക്കേണ്ട ഭൂഗരുതു വളരെ അധികമാണുകളുള്ളായിരുന്നു. ദുകളുടെ കുളങ്ങൾക്കും വലിയ യുദ്ധമൊന്നും കുടാതെ തന്നെ അനു പട്ടണവും കീഴടങ്ങി. വിജയം കൊണ്ട് മദ്ദോഹത്തിനായം ചുറ്റും ചെയ്യുന്ന മട്ടിക്കാത്തവരുടും പട്ടാളക്കാരുടെ കൊണ്ട് പട്ടണം കിരിഞ്ഞു. പാവപ്പെട്ട ഗുണകളേടു മുവക്കു പുല അക്കുങ്ങളും പ്രാത്തിച്ചുതുടങ്ങി. ഒരു കട്ടിയുണ്ട് ചെന്ന പ്രഭാവതിയെ പ്രടക്കിക്കുടി, അ സൗംഘ്രാ അതു ത്തസ്പരങ്ങൾിൽ ഗണിക്കാതെ ഏടുള്ളുകൊണ്ട് പോകാൻ ഭാവിക്കണായിരുന്നു. പെട്ടുനും കജമംനും വരുന്നു; നെറ്റു എ യജമാനന്ന് ഏണ്ണായ വിളിയും, സേനാനായകന്നും വരുമ്പും, അ മാളിക്കുടെ വഡ്സ്സുകൊണ്ടുള്ള ഇടിക്കുറയും പ്രഭാവതിയെ പിടിച്ചിരുന്നു പട്ടാളക്കാരും പിടിക്കും ദില്ലാം വേണ്ട കഴിവുണ്ടു്. പ്രഭാവതി നോക്കി ഉണ്ടാക്കിയോ ?

ഒര്

കൊള്ളിരുന്ന പ്രകാരം അവളുടെ അട്ടത്തു പ്രൗഢ്യമായ വേണു കുറഞ്ഞ അനുസ്ഥിതിയും കുറച്ച്. അതു ദിവസത്തിലും, അതു സമിതിയിലും, അതു സമയത്തും, ഒരു നോട്ടോ കെരാൺ പ്രഭാവതിക്കു തന്റെ രക്ഷിതാർത്ഥിനെ മഹസ്യമായി. അങ്ങനെയും അവൾ പിന്തീച്ച കുമാരജോഗക്കു കണ്ടതു്.

കമിണ്ണേയേരും കൊള്ളു പട്ടാളക്കാരെയെല്ലാം ചുറ്റതാക്കി കതകിട്ടുമ്പോൾ സാക്ഷിച്ചിട്ട്. എത്രവും തുക്കവിളിയും അന്ത്രങ്ങളാശ പാടുകളും, അതിനിടപ്പാം ചില ഭിന്നപദ്ധതികളും, കാട്ടിരക്കുളമ്പിന്റെ ശബ്ദവും, കുടവും പാടവും ഏറ്റവേണ്ട ഒരു വലിയ ലഘൂത്താം പ്രഭാവതി ഇത്താനം കേട്ടില്ല. കുമാരജോഗക്കു അവരുടെ തന്റെ മാരാളു് എന്നും അവളുടെ സ്വപ്നത്താലും അവരുടെ അഭ്യന്തരാഭ്യന്തരാഖ്യാതയും അഭ്യന്തരാഖ്യാതയും തന്റെ മാരാളു് താങ്കി ഇങ്ങനെയിരുത്താൻ.

പ്രഭാവതിക്കു വീഴ്ക്കാരെയും രക്ഷിക്കുന്നതിനാവേണ്ടി കുമാരജോഗക്കു അവരുടെ വീഴ്ക്കിയ തന്നെ താമസിച്ചു. വളരെ നാലു മുന്നു് അവൻ വീഴ്ക്കി രിഞ്ഞതിന്റെഫോം അങ്ങനെ പിന്നുയും കുമാരജോഗക്കു അവരുടെ മുട്ടയിൽ വന്നുകൂടി. ജലജാക്ഷിയെപ്പറ്റി അഭ്യന്തരം സംസാരിച്ചുതുയില്ല. അവളുടെ ദേഹംസശ്വര തന്തക്കിട്ടും മറ്റും പ്രഭാവതി ഹോദിച്ചു ചോദ്യമായി കിട്ടുവന്നതാണു ശൈശവരാഖ്യത്വാടകയാണു കൂടുടി പറഞ്ഞതു്. എന്നാൽ തന്റെ അഭ്യന്തരാഖ്യത്വത്തു ഉണ്ടോ ശാന്തക്കാരിച്ചും അഭ്യന്തരാഖ്യം കുമാരജോഗക്കു വളരെ മുത്താറു മായി സംസാരിക്കുമ്പോൾ ചെറുതു്. ഒരു ശാന്തസ്വഭാവാലിക്കണ്ണരും ഒരു ദേഹം ദാതൃത്വം അഭ്യന്തരാഖ്യത്വത്വം താങ്കി തോന്തി

യുദ്ധം ആശംവന്നുമായി കാരാ സംഗർക്കരിൽ വള്ളിക്കു
പോറ്റം അട്ടേലുത്തിന്റെ കുള്ളുക്കരിക്കു—പ്രഭാവതി മു
കാഡം നംകിയ ആ കുള്ളുക്കരിക്കു—എന്നൊരു തെളിച്ച്
മാണംഡായതു്!

രണ്ടാമിവസം കഴിഞ്ഞ കിരാതിസനനം അട്ടേലുത്തി
ന്റെ സെന്റ്രവും അവിടം വിച്ച യാത്രയായി. ഉദ്ദോഗ
ത്തിനു അവന്തുചുഡായുദ്ധം വേഷത്തിൽ, ഉടുപ്പം പട്ടിലെ
പുറവും ധരിച്ചിരുന്ന അട്ടേലുത്തിന്റെ പ്രാഥമ്യസൗംധരം
യും അകൃതി കുള്ളിൽ നിന്നു ഒരുംഗത്വത്തോ പ്രഭാവതി വി
ച്ചവാതുകൾ ദോക്കിക്കുണ്ടു് നന്ന. കിരാതിസനനം അ
വരുടെ വഴി ഉബറാങ്ക തെരുവിടലുജ്ജീ തിരിച്ചുന്നതുവരെ അ
വള്ളുത്തുനെ ദോക്കിക്കുണ്ടോവോ അവാംകു മനസ്സിലു
ായി. ക്ഷണങ്ങേം കതിരുകയും നികുതി ശൈത്യത്വം കുതജ്ജം
തയ്യാട്ടം വാസ്തവ്യത്വാട്ടം അവളെ കൂടു ദോക്കി കാതു
പറയുന്ന ഭാവത്തിൽ ഒരു അംഗീരം കാട്ടിയ്ക്കിന്റെ ശേഷ
മാണോ അട്ടേലും കതിരുകയും തിരിച്ചു കാടിച്ചുകൊണ്ടുപോ
യതു്. ആ ദോക്കംക്കുണ്ടപ്പോരും തനിക്കു് കൈകാലാള്ളംഡാ
യിരുന്ന പരമാനന്ദം, അവർ സ്ഥരിച്ചു.

താൽക്കാലമുണ്ടായപ്പോടും കൊണ്ട് ചെപ്പു നും
ധനം കുത്തപ്പുറി ഇരിപ്പാർഡം അട്ടേലു, സാമാന്യത്തിലെ
കുമം പദ്ധതിപിക്കുന്നണ്ണും പ്രഭാവതിക്കു മനസ്സിലുായി.
അട്ടേലും അവളോടു കാണിച്ചു കുതിരുത്തിലുജ്ജീ ജീ
ലജാക്കിയിൽക്കിട്ടു പാടിടിംഡായ അജാദവന്നേർത്ത
നെ വേണ്ടുക്കുവാളം ശീക്ഷയായി. ആ റാക്ക വിച്ചാരങ്ങൾം
മരക്കുന്നതിനും അവളും മനസ്സിൽ ഇടക്കുകാട്ടുതിരിക്കു

ഒന്ന്

നാതിനാം മാരിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം മുല്ലത്തിൽ പ്രഭാവശി ആയി.

പിന്നെയും വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞെ പ്രഭാവത്തിൽ
എ ശാന്തമായ ജീവിതത്തിൽ മിന്നം പിന്നർപ്പാലെ
ജപലിച്ചുകൊണ്ട് ക്ഷണങ്ങൾനേതൃത്വമാറ്റം പുതുക്കിട്ടു
യിരുന്ന കുമാരങ്ങൾക്കും അന്നത്തെ കമക്കളിൽ കുടിശ്ശേ
അവർക്കു പരമാനന്ദത്വമായ ഒരു സ്വപ്നത്തിൽ ന
ടന്ന സംഭവംപോലെയായി. വളരെക്കു മററായോ
ജീതു മുല്ലം പിന്നെയും തുടന്നുക്കാണിതെന്നു. പ്രഭാവ
ത്തിൽക്കെടുക്കാരോടു പല ചെറുപ്പുക്കാരും ബാശ്യ
ത്തിൽ വേണ്ടിക്കൂടു. കാര്യാത്തത്തായി തിരിച്ചുവന്നതുടെ
ഡൈ. ഉണ്ണട്ടുവിഡിൽ പരിചയിച്ചിട്ടില്ല, തന്നെ സാധുക്കൾ
ആ രാജും താഴെസിച്ച് അവിടെത്തെ ഉണ്ണട്ടിന്തോ കാറി
ന്തും കേംണ്ടു കണ്ണിൽ തീന്താരായിട്ടും പലരും അന്നമാ
രായിട്ടുണ്ടു തിരിച്ചുവന്നതു്. പ്രഭാവതിക്കു അന്നമാറ്റോ
ടു അനുകൂലവുണ്ടാക്കാതിനിന്നു പ്രിത്രകു കാരണമുണ്ടായി
രാജാവല്ലു. വാക്കെക്കാണ്ടും ദേഹംകൊണ്ടും പണംകൊ
ണ്ടും അവരെ സഹായിക്കാതിനിന്നു പ്രഭാവതി സദാ സന്ന
ദായായിരുന്നു.

ഇന്തിട്ടും പ്രഭാവതിയുടെ അച്ചുന്ന പരലോകപ്പു
ഠിക്കായി. അവളും അമ്മാവും മാതൃഭായി. ഒരു ദിവസം
സന്ധ്യാജ്ഞ പ്രഭാവതിയും അമ്മാവും കൂടെ തുന്നിക്കൊണ്ടിരു
ന്നസമയം അമ്മ പറഞ്ഞു.

പ്രഭാവതിയുടെ അമ്മ:—മകളെ! പ്രഭാവതി! നീരുന്നു
ണം ജയദേവനോടു ഇങ്ങനെയെ തങ്കം പറയുന്നതു്?

അയാൾക്ക് നിന്മാടു വളരെ ശ്രദ്ധമുണ്ട്. നിന്മ കൂപ്പാണ കഴിക്കേണമെന്ന വളരെ താല്പര്യമുണ്ട്. നി ശാരൂപം പിടിക്കേണ്ടതു ശരിയല്ല. നി ഇപ്പോഴും ചെരുപ്പുണ്ണം ഇനിശും വളരെക്കാലം ഇരിക്കേണ്ടവളബല്ലോ? നി ഇങ്ങേന്ന ഇങ്ങനാൽ എൻ്റെ കാലം കഴിയുന്നുവാൻ നിന്മക്കാരാണെന്നും സഹായം?

പ്രഭാവതി:—മതി—മതി അഭ്യർത്ഥക്കൂദാശം മാറ്റം ഏങ്ങനാടു പറയുമ്പെന്തെന്നു! ശ്രദ്ധമുണ്ടോ? അഭ്യർത്ഥനയും ഒരു ദിവസം പാഠം പഠിച്ചുപോയി. ഇപ്പോൾ അഭ്യർത്ഥനയും പഠിച്ചുപോയി.

പ്രഭാവതിയുടെഅഭ്യർത്ഥന:—അനുഭംഗസം പറയുമ്പെന്തെന്നു. നിന്മ നക്കരിയാൻ വയ്ക്കുന്ന മക്കളും ജയദേവനും നിന്മ ശ്രദ്ധമുക്കേണ്ടവാലെ മറ്റാൽ ഇതുവാരാ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. ഇനി ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ.

അവർ പറഞ്ഞതു സത്യം തന്നെ അഭ്യർത്ഥന. പ്രഭാവതിയുടെ സ്വന്തവും അവരുടൊരു കഴിപ്പായും ശ്രദ്ധകരാം അത്യുന്നതം ചീഡണംഡായും വിനയവും കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമല്ല അവിടെ മറ്റൊരു പലതു, അവശ്യമായ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനു താല്പര്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഏന്നാൽ അവർക്ക് അതുകൊണ്ട് ലോറോ പോലും സന്തോഷമുണ്ടായില്ലെന്നതനെന്നയല്ല കല്ലും കാഞ്ഞിം. ആതുകുണ്ടിലും പറഞ്ഞാൽ എത്തുട്ടുകയും ചെയ്യാം. ഒരു ദാമ്പതിയും പ്രിയതരംഭാഡി കരാളെക്കുറിച്ചുണ്ടോ? കാമ്മ—സദാ അവളുടെ ഒന്നല്ലിലുണ്ടായിരുന്നു. അതു

ഭവ

കാൻ ഉള്ളടത്താളം കാലം മരുബാരാളെ ആ സ്ഥാനത്തു സ്വീകരിക്കുന്നതു് കൈ പാപമായിട്ടുണ്ട് അവർ വിചാരി ആൽ.

പ്രഭാവതിജുട അദ്ദേഹം കാരം പാഞ്ചപ്രസ്താവന പാണ്ഡാ. “എനിക്കരിക്കാം—നിങ്ങനാട് നന്ദിയില്ലാതെ ആ അദ്ദേഹത്തിനെയാണ് നി ഇപ്പോഴും ഷുജിച്ചു ചൊല്ലിക്കുന്നതു്. അദ്ദേഹമല്ലാതെ മരുബാരാളായിരുന്നും നി നീനാട് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുകയില്ലായിരുന്നു.”

പ്രഭാവതി:—(ശബ്ദം അഭിജയാട്ടം നിലപാതാക്കാട്ടം) ഒരു ദിവസം അതു പറയുന്നതു്. അദ്ദേഹം മരുബാരാളിജുട തേൻബവല്ലേ?

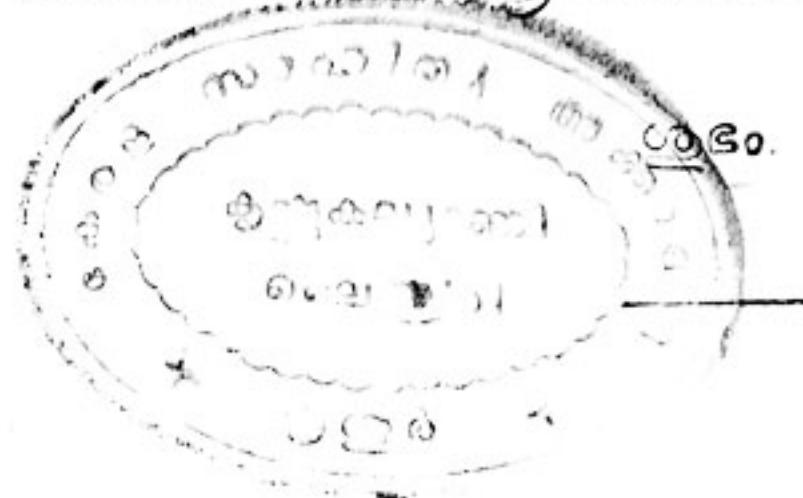
അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നൊരി വാതുകൾ ആവരാ പത്രക്കുള്ളി, സാവധാനത്തിൽ കുതക തുറാ. “ഈതാ എജമാനന ഇതാണ പ്രഭാവതിക്കുന്നീരാ വാ?” എന്നാൽ വാക്കം കൊടു. ഉടൻ്തു, തലപ്പുവുചെടി, മുക്കുണ്ണിക്കിയും ധരിച്ചു, സാമാന്യം കാളുനുള്ള കുറവിലും കുതുരു കുരുന്നതു കണ്ണു പ്രഭാവതിജുട ഏറ്റേം വല്ലാതെ ഒന്നു തുടിച്ചു. അയാൾ അവളുടെ നേരാ കൈ നീട്ടി ലീ കാസ്പരത്തിൽ—അവൻ ആദ്യകാലത്തു കൊടുംനു സ്ഥാ ഞതിൽ.. ‘പ്രഭാവതി! നി എവിടെയാണ്? പ്രഭാവതി! പ്രഭാവതി! കുഴും! അവുംകു കമാരണേന്നെന കണ്ണിട്ടു മനസ്സിലുകൊന്തില്ല.

ഓതു കുമാരങ്ങന്നു തന്നുയായിരുന്നു. വിധി വെ

ദവമെന്നപ്പോത എല്ല പറയേണ്ട! ദേഹസൗഖ്യം ലേശം ശമിക്കാതെ യുദ്ധത്തിൽത്തന്നെ സദാ ഫോൾഡിച്ചതു കൊണ്ടു ഭോദ്ധിച്ചിട്ടിട്ടു കൂടാരസേനനു കണ്ണിൽ സുവ കേടു തുടങ്ങി. ഇന്തി കരിക്കലും ഭേദമാകാൻ വഴുത്തവിധം അട്ടേറ്റേറ്റിച്ചന്നും അന്യനായിത്തീർന്ന്. തിരിച്ചുവന്ന ഫ്ലാഗ്രൈഡ് സപ്രയും തൃപ്രകാശിരിക്കുന്നു. ജലജാക്ഷി സന്നിഹിതജ്ഞപരം പിടിപെട്ട കരിച്ചറിവസം മുമ്പ് മരിച്ച പോയി. പിന്നെ അട്ടേറ്റേതിനു ജീവിതത്തിൽ അനുഗ്രഹം കുതാന്നാതിന് കൊണ്ടേയേ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ അനുശ താന്നായാണ്' അട്ടേറ്റേതു പ്രഭാവതിയുടെ അട്ടക്കരി കൊണ്ടുപെന്നതു്.

വള്ളുവ കാലം കുടിശ്ശൈ കൂടാരസേനനു അത്രുന്നം വിശയത്തോടും വ്യാസത്തോടും അട്ടേറ്റേതിന്റെ പണ്ഡ തുത അട്ടപേക്ഷ രണ്ടായതും ആവത്തിച്ചുപ്പാർഡം പ്രഭാവതി കിരൺിക്കുന്നുണ്ടോ ചെയ്യുതു്? ഒരു കാലത്തു് തനിക്കു സംഭവിച്ച അഭിരാനക്കുയം അവർം കാമ്പിച്ചു? 'അനാ' എന്ന ഉപേക്ഷിച്ചുവന്നെല്ലു അണ്ടു്" എന്ന് അട്ടേറ്റേതിനോടു ചുറ്റു വാക്കു പറഞ്ഞു? വിഷാദകല്പംശമായ ആ രൂപാവധും ആ ദിനസപരവും തുടരുന്ന കില്ലുന്നതിന് അവർം ഏക ശ്രദ്ധിയില്ലായിരുന്നു. 'അാട്ടേറ്റേതിനു പിന്നെയും എന്നു കാണപേക്ഷിച്ചുതു് അണ്ടു് അവരുടെ വേരായായണ്ടു്?' എന്നായിരുന്നു അവളുടെ വിച്ചാരം. അവളുടെ പ്രസ്തിച്ചും അതിന് അന്തരു പരമായിരുന്നു. അധികം താമസിയാതെ അവരുടെ വിവാദം മംഗളമായി നടത്തി.

തന്റെ സർവ്വപ്രാണിയുടെ മഹാ പ്രഭാവതിലെ
കാട്ടകയും ചെങ്കു. അന്യാധാരിക്കാട്ടകളുടെ മുക്കു കമരു
സേനന് അവളേം ദാനാധാരിയും ശ്രേഷ്ഠ ഘൃത്യാധികം വു
ലക്ഷ്യത്താടെ ഉംച്ചു. അവളുടെ കാലേഖാചുരു ശ്രദ്ധാമ
ഒക്കിൽക്കിട്ടുവാൻ പണ്ട് ഉണ്ടാക്കാറാധാരിയും ആനന്ദ
രണ്ടാമതും അദ്ദേഹമന്നാഡിവിച്ചു. അവളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം
അദ്ദേഹത്തിന് കഴിച്ചുകൂട്ടാതെ അവലോചാധിത്തിന്. അ
ന്യതയെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം അധികം വ്യാസതിച്ചു
വില്ല. അതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധിക്കാണെന്നു സമാധാ
നപ്പെട്ടു. ഈ ലോകവും ഇഹാലാക സൗഖ്യവും ഇതുമാത്ര
ഹേയുള്ളവും അറിതുകയുണ്ടാൽ പിന്നീട് അതിനു
ഒംഗം വന്നാലും നാട്ടുകൾ ക്രൈപ്തോസി അസഹ്യമാക്കിതോ
നാകയില്ലായിരിക്കാം. അവർ തമിലുള്ള ശ്രേഷ്ഠവന്നു
ഭിവസം പ്രതി വാസിച്ചു. പ്രഭാവതിക്ക വയസ്സും പ്രായ
വുമായി ജരാനരകരം ബാധിച്ചു തുടങ്ങിക്കും ക്രമാരംബന്ന
നീറുവേണ്ടയ്ക്കിൽ അവർ എന്നും യൈജ്വാനയുക്തതന്നു
ആകിയുണ്ടു്. ആ അറിവ് അവർക്കു് എത്ര സന്തോഷപ്പു
മായിയുണ്ടു്! ഭർത്താവിനു വേണ്ടുന്ന സകല മുന്നുംകൂടി
ചെയ്യേക്കാണ്ടു തന്റെ ഏറ്റവുള്ളതൊന്നാണിച്ചു പ്രഭാവതി
വളരെക്കലാലും സൗഖ്യമായിയുണ്ടു്.

ക്രിസ്തവ മന്ദിരം

അംഗീകാരം സ്വീകരിച്ചത്

മഹാമഹിമണി

കൊച്ചി നം. 10 ഫുൽ

രാമവാർമ്മ അദ്ധ്യാത്മക

തിരുമന്ത്രിയും കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിട്ടാണെന്ന്.

ക്രൈസ്തവ-ശ്രദ്ധ റംബ-ഭാഗത്തിൽ കരായാതെ ഉണ്ടായിരിക്കും. വാലുകു മ-ണ വ-

തിരുമന്ത്രിലെ മറു തുടികൾ

മംഗളമാല—മ-മുതൽ ര-വരെ ഭാഗങ്ങൾ—ഭാരതാനിന്നും

വില— ഒ ണ

വില്ലാൻ തെള്ളാർ

ടംഗൾ-മ-ലു

ഡയറി

ഹാമ്മക്കെറിപ്പ്

വിശ്വാസിവസ്ത്രം മുതലാഡവ അടങ്കിയതു്

വില—ര—ണ

ബി. ബി. ബുക്ക് ഡിപ്പാ, — തിരുവനന്തപുരം